



unfoldingWord® Hebrew Bible

2 Samuel

Version 2.1.28

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-08-03**Date:**

2.1.28**Version:**

unfoldingWord**Published by:**

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28**Date:**

2.7**Version:**

Door43**Published by:**

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International [openscriptures/morphhb](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	2 Samuel
4	Chapter 1
4	Chapter 2
5	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
6	Chapter 6
7	Chapter 7
7	Chapter 8
8	Chapter 9
8	Chapter 10
8	Chapter 11
9	Chapter 12
10	Chapter 13
10	Chapter 14
11	Chapter 15
12	Chapter 16
12	Chapter 17
13	Chapter 18
14	Chapter 19
15	Chapter 20
15	Chapter 21
16	Chapter 22
17	Chapter 23
17	Chapter 24
19	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

2 Samuel

Chapter 1

¹וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת שָׁאוּל וְדָוִד שָׁב מֵהַכּוֹת אֶת־הַעַמְלֵק וַיֹּשֶׁב דָּוִד בְּצִקְלָג יָמִים שְׁנַיִם: ²וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַהֲנֵה אִישׁ בָּא מִן־הַמַּחֲנֶה מֵעַם שָׁאוּל וּבְגָדָיו קָרְעִים וְאֶדְמָה עַל־רֹאשׁוֹ וַיְהִי בְבָאוֹ אֶל־דָּוִד וַיִּפֹּל אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲו: ³וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אִי מִזֶּה תָּבוֹא וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִמַּחֲנֶה יִשְׂרָאֵל נִמְלָטְתִּי: ⁴וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד מַה־הִיָּה הַדָּבָר הַגָּדֶנָּה לִּי וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר־נָס הָעָם מִן־הַמַּלְחָמָה וְגַם־הַרְבֵּה נָפַל מִן־הָעָם וַיָּמָתוּ וְגַם שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן בְּנֵי מָתָן: ⁵וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנַּעַר הַמְּגִיד לוֹ אִיךָ יָדַעְתָּ כִּי־מָת שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן בְּנֵי: ⁶וַיֹּאמֶר הַנַּעַר | הַמְּגִיד לוֹ נִקְרָא נִקְרִיתִי בְּהַר הַגְּלִבְעָה וַהֲנֵה שָׁאוּל נֹשֶׁעַן עַל־חֲנִיתוֹ וַהֲנֵה הֶרְכַּב וּבַעֲלֵי הַפָּרָשִׁים הַדְּבֻקָהוּ: ⁷וַיִּסֹּף אַחֲרָיו וַיִּרְאֵנִי וַיִּקְרָא אֵלָי וַאֲמַר הַנְּנִי: ⁸וַיֹּאמֶר לִי מִי־אַתָּה וַאֲמַר ¹¹אֵלָיו עַמְלֵקִי אֲנִכִּי: ⁹וַיֹּאמֶר אֵלָי עַמְדָּנָה עָלַי וּמָתַנִּי כִּי אַחֲזִנִּי הַשֶּׁבֶץ כִּי־לַעֲוֹד נָפְשִׁי בִּי: ¹⁰וְאָעַמְד עָלָיו וְאָמַתְתֶּהוּ כִּי יָדַעְתִּי כִּי לֹא יִחִיה אַחֲרַי נָפְלוּ וְאֶלְקָח הַנָּהָר | אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁוֹ וְאָצַעְדָּהּ אֲשֶׁר עַל־זַרְעוֹ וְאָבִיאֵם אֶל־אֲדֹנָי הַנֵּה: ¹¹וַיַּחֲזֵק דָּוִד בְּבִגְדָיו ¹²וַיִּקְרַע וְגַם כָּל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ: ¹²וַיִּסְפְּדוּ וַיִּבְכּוּ וַיֹּצְמוּ עַד־הָעֶרֶב עַל־שָׁאוּל וְעַל־יְהוֹנָתָן בְּנֵי וְעַל־עַם יְהוָה וְעַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי נָפְלוּ בַּחֲרָב: ¹³וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנַּעַר הַמְּגִיד לוֹ אִי מִזֶּה אַתָּה וַיֹּאמֶר בֶּן־אִישׁ גֵּר עַמְלֵקִי אֲנִכִּי: ¹⁴וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד אִיךָ לֹא יָרַאת לְשַׁלַּח יָדְךָ לְשַׁחַת אֶת־מִשְׁחֵי יְהוָה: ¹⁵וַיִּקְרָא דָּוִד אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר גֵּשׁ פְּגַעֲבוּ וַיִּכְהוּ וַיָּמָתוּ: ¹⁶וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד דְּמַךְ ¹³עַל־רֹאשְׁךָ כִּי פִיךָ עָנָה בְּךָ לֵאמֹר אֲנִכִּי מִתְּתִי אֶת־מִשְׁחֵי יְהוָה: ¹⁷וַיִּקְנֶן דָּוִד אֶת־הַקִּינָה הַזֹּאת עַל־שָׁאוּל וְעַל־יְהוֹנָתָן בְּנֵי: ¹⁸וַיֹּאמֶר לְלִמְד בְּנֵי־יְהוּדָה קִשְׁת הַנֵּה כְּתוּבָה עַל־סֵפֶר הַיִּשָּׁר: ¹⁹הַצְבֵּי יִשְׂרָאֵל גִּלְבּוּמֹתֶיךָ חָלַל אִיךָ נָפְלוּ גְבוּרִים: ²⁰אֶל־תִּגִּידוּ בְּגַת אֶל־תְּבַשְׂרוּ בַּחֲצוֹת אֲשֶׁקְלוֹן פְּרִי־תִשְׁמַחְנָה בְּנוֹת פְּלִשְׁתִּים פְּרִי־תִעְלָזְנָה בְּנוֹת הָעַרְלִים: ²¹הָרִי בְּגִלְבַע אֶל־טַל וְאֶל־מִטֶּר עֲלֵיכֶם וּשְׂדֵי תְרוּמַת כִּי שֵׁם נִגְעַל מִגֵּן גְּבוּרִים מִגֵּן שָׁאוּל בְּלִי מְשִׁיחַ בְּשִׁמּוֹן: ²²מִדָּם חָלְלִים מִחֶלֶב גְּבוּרִים קִשְׁת יְהוֹנָתָן לֹא נִשּׁוּג אַחֲרָיו וְחָרַב שָׁאוּל לֹא תִשׁוּב רִיקָם: ²³שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן הַנְּאֻהָבִים וְהַנְּעִימִם בַּחֲיִיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְגְּדוּ מִנְּשָׁרִים קָלוּ מֵאֲרִיֹת גְּבוּרֵי: ²⁴בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל־שָׁאוּל בְּכִינָה הַמַּלְבָּשְׁכֶם שְׁנֵי עַם־עֲדָנִים הַמַּעֲלָה עֲדֵי זֶהָב עַל לְבוּשְׁכֶם: ²⁵אִיךָ נָפְלוּ גְבוּרִים בַּתּוֹךְ הַמַּלְחָמָה יְהוֹנָתָן עַל־בְּמוֹתֶיךָ חָלַל: ²⁶צַר־לִי עֲלֶיךָ אַחִי יְהוֹנָתָן נַעֲמַת לִי מֵאֵד נִפְלְאָתָה אַהֲבַתְךָ לִי מֵאַהֲבַת נָשִׁים: ²⁷אִיךָ נָפְלוּ גְבוּרִים וַיִּאֲבָדוּ כָּלִי מִלְחָמָה: ⁹

¹1:8 וַיֹּאמֶר | lemma="אָמַר" x-morph="c:H0559" strong="He,C:Vqw3ms"

²1:11 בְּבִגְדוֹ | lemma="בְּגָד" x-morph="b:H0899b" strong="He,R:Ncmsc:Sp3ms"

³1:16 דְּמַךְ | lemma="דָּם" x-morph="H1818" strong="He,Ncmpc:Sp2ms"

Chapter 2

¹וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה | לֵאמֹר הֲאֵעֲלֶה בְּאֶחָת עַרְיָה וַיְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲלֶה וַיֹּאמֶר דָּוִד אָנֹכִי אֵעֲלֶה וַיֹּאמֶר חֲבֵרָנָה: ²וַיַּעַל שֵׁם דָּוִד וְגַם שְׁתֵּי נָשָׁיו אַחֲיַנֵּעַם הַיִּזְרְעֵלִית וְאֲבִיגַיִל אִשְׁת נָבָל הַכַּרְמֵלִי: ³וְאֲנָשָׁיו אֲשֶׁר־עִמּוֹ הָעֲלָה דָּוִד אִישׁ וּבֵיתוֹ וַיִּשְׁבּוּ בְּעָרֵי חֲבֵרוֹן: ⁴וַיָּבֹאוּ אֲנָשֵׁי יְהוּדָה וַיִּמְשַׁחוּ־שָׁם אֶת־דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל־בֵּית יְהוּדָה וַיִּגְדּוּ לְדָוִד לֵאמֹר אֲנִשִּׁי יָבִישׁ גִּלְעָד אֲשֶׁר קָבְרוּ אֶת־שָׁאוּל: ⁵וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים אֶל־אֲנָשֵׁי יָבִישׁ גִּלְעָד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּרִכִּים אַתֶּם לַיהוָה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הַחֶסֶד הַזֶּה עִם־אֲדֹנֵיכֶם עִם־שָׁאוּל וְתִקְבְּרוּ אֹתוֹ: ⁶וְעַתָּה יַעֲשֵׂה־יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד וְאֶמֶת וְגַם אֲנִכִּי אֵעֲשֶׂה אִתְּכֶם הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הַדָּבָר הַזֶּה: ⁷וְעַתָּה | תַּחֲזֹקְנָה יְדֵיכֶם וְהִיוּ לְבִנְיָמִין חֵיל כִּי־מָת אֲדֹנֵיכֶם שָׁאוּל וְגַם־אֲתִי מִשְׁחוּ בֵּית־יְהוּדָה לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם: ⁸וְאֲבִנֶר בֶּן־נֶר שֶׁר־צָבָא אֲשֶׁר לְשָׁאוּל לָקַח אֶת־אִישׁ בִּשְׁת בֶּן־שָׁאוּל וַיַּעֲבֵרָהוּ מִחַיִּים: ⁹וַיִּמְלַכְהוּ אֶל־הַגְּלִיעָד וְאֶל־הָאֲשׁוּרִי וְאֶל־יִזְרְעֵאל וְעַל־אֶפְרַיִם וְעַל־בִּנְיָמִן וְעַל־יִשְׂרָאֵל כָּל־הָ: ¹⁰בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה אִישׁ־בִּשְׁת בֶּן־שָׁאוּל בְּמַלְכוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וּשְׁתִּים שָׁנִים מֶלֶךְ אַךְ בֵּית יְהוּדָה הָיוּ אַחֲרָיו דָּוִד: ¹¹וַיְהִי מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר הָיָה דָּוִד מֶלֶךְ בַּחֲבֵרוֹן עַל־בֵּית יְהוּדָה שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁשֶׁה חֳדָשִׁים: ¹²וַיִּצָּא אֲבִנֶר בֶּן־נֶר וְעַבְדֵי אִישׁ־בִּשְׁת בֶּן־שָׁאוּל מִמַּחֲנֵים גְּבֻעוֹנָה: ¹³וַיֹּאבֵב בֶּן־צְרוּיָה וְעַבְדֵי דָּוִד יָצְאוּ וַיִּפְגְּשׁוּם עַל־בְּרֶכֶת בְּעוֹן יַחֲדוּ וַיִּשְׁבּוּ אֵלָה עַל־הַבְּרֶכֶה מִזֶּה וְאֵלָה עַל־הַבְּרֶכֶה מִזֶּה: ¹⁴וַיֹּאמֶר אֲבִנֶר אֶל־יֹאבֵב יִקְוֹמוּ נָא הַנְּעָרִים וַיִּשְׁחָקוּ לִפְנֵינוּ וַיֹּאמֶר יֹאבֵב יִקְמוּ: ¹⁵וַיִּקְמוּ וַיַּעֲבֵרוּ בְּמִסְפַּר שָׁנִים עֶשֶׂר לְבִנְיָמִן וְלֵאישׁ בִּשְׁת בֶּן־שָׁאוּל וּשְׁנַיִם עֶשֶׂר מַעֲבְדֵי דָּוִד: ¹⁶וַיַּחֲזֹקוּ אִישׁ | בְּרָאשׁ רַעְהוּ וְחָרְבוּ בְּצַד רַעְהוּ וַיִּפְּלוּ יַחֲדוּ וַיִּקְרָא לְמִקְוֹם הַהוּא חִלְקַת הַצְּרִים אֲשֶׁר בְּגֻבְעוֹן: ¹⁷וְתָרִי הַמַּלְחָמָה קִשָּׁה עַד־מָאֵד בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּגְּפֵר אֲבִנֶר וְאֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי עַבְדֵי דָּוִד: ¹⁸וַיְהִי־שֵׁם שְׁלֹשָׁה בְנֵי צְרוּיָה יֹאבֵב וְאֲבִישִׁי וְעִשָּׂהָאֵל וְעִשָּׂהָאֵל קָל בְּרַגְלָיו כְּאֶתְד הַצְּבִים אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה: ¹⁹וַיִּרְדֹּף עִשָּׂהָאֵל אַחֲרַי אֲבִנֶר וְלֹא־נִטָּה לָלֶכֶת עַל־הַיָּמִין וְעַל־הַשְּׂמֹאל מֵאַחֲרַי אֲבִנֶר: ²⁰וַיִּסֹּף אֲבִנֶר אַחֲרָיו וַיֹּאמֶר אַתָּה זֶה עִשָּׂהָאֵל וַיֹּאמֶר אֲנִכִּי: ²¹וַיֹּאמֶר לוֹ אֲבִנֶר נָטָה לְךָ עַל־יָמִינְךָ אוֹ עַל־שְׂמֹאלְךָ וְאַחַז לְךָ אֶחָד מֵהַנְּעָרִים וְקַח־לְךָ אֶת־חַלְצוֹתָיו וְלֹא־אָבָה עִשָּׂהָאֵל לְסוּר מֵאַחֲרָיו: ²²וַיִּסֹּף עוֹד אֲבִנֶר לֵאמֹר אֶל־עִשָּׂהָאֵל סוּר לְךָ מֵאַחֲרַי לְמָה אֲכַכָּה אֶרְצָה וְאִיךָ אֲשָׂא פָנָי אֶל־יֹאבֵב אַחֲרֶיךָ: ²³וַיִּמָּאֵן לְסוּר וַיִּכְהוּ אֲבִנֶר בְּאַחֲרָיו חֲנִית אֶל־הַחַמֶּשׁ וְתַצָּא חֲנִית מֵאַחֲרָיו וַיִּפֹּל־שָׁם וַיָּמָת תַּחַת: ¹¹וַיְהִי כָּל־הַבָּא אֶל־הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר־נָפַל שָׁם עִשָּׂהָאֵל וַיָּמָת וַיַּעֲמָדוּ: ²⁴וַיִּרְדְּפוּ יֹאבֵב וְאֲבִישִׁי אַחֲרַי אֲבִנֶר וְהִשְׁמֵשׁ בָּאָה וְהָמָה בָּאוּ עַד־גְּבַעַת אִמָּה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי־יָם דָּרָךְ מְדָבָר גֻּבְעוֹן: ²⁵וַיִּתְקַבְּצוּ בְּנֵי־בִנְיָמִן אַחֲרַי אֲבִנֶר וַיְהִיו לְאַגְדָּה אַחַת וַיַּעֲמָדוּ

על ראש־גבעה אחת: ²⁶ וַיִּקְרָא אֲבִנֹר אֶל־יֹאבֵב וַיֹּאמֶר הֲלִנְצַח תֹּאכַל חֶרֶב הַלּוֹא יִדְעָתָה כִּי־מָרָה תִּהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה וְעַד־מָתִי לֹא־תֹאמְרוּ לָעַם לָשׁוּב מֵאַחֲרַי אַחִיהֶם: ²⁷ וַיֹּאמֶר יֹאבֵב חַי הָאֱלֹהִים כִּי לֹוֹלֵא דְבַרְתָּ כִּי אִזּוּ מִהַבְּקָר נִעְלָה הָעַם אִישׁ מֵאַחֲרַי אַחִיו: ²⁸ וַיִּתְקַע יֹאבֵב בְּשׁוֹפָר וַיַּעֲמְדוּ כָל־הָעָם וְלֹא־יָרְדְּפוּ עוֹד אַחֲרַי יִשְׂרָאֵל וְלֹא־יִסְפוּ עוֹד לְהִלָּחֵם: ²⁹ וְאֲבִנֹר וְאֲנָשָׁיו הִלְכוּ בְּעֶרְבָה כָּל־הַלַּיְלָה הַהוּא וַיַּעֲבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיִּלְכוּ כָּל־הַבְּתָרוֹן וַיָּבֹאוּ מַחֲנֵים: ³⁰ וַיֹּאבֵב שָׁב מֵאַחֲרַי אֲבִנֹר וַיִּקְבֹּץ אֶת־כָּל־הָעָם וַיִּפְקְדוּ מֵעַבְדֵי דָוִד תְּשַׁע־הָעֶשְׂרֵת אִישׁ וְעֵשֶׂה־אֵל: ³¹ וְעַבְדֵי דָוִד הָכֹּה מִבְּנֵימֹן וּבְאֲנָשֵׁי אֲבִנֹר שְׁלֹש־מֵאוֹת וְשֵׁשִׁים אִישׁ מֵתוֹ: ³² וַיִּשְׂאוּ אֶת־עֵשֶׂה־הָאֵל וַיִּקְבְּרוּהוּ בַקְּבֹר אֲבִיו אֲשֶׁר לַחֵם וַיִּלְכוּ כָל־הַלַּיְלָה יֹאבֵב וְאֲנָשָׁיו וַיָּאֵר לָהֶם בַּחֲבָרוֹן:

11/2:23 תַּחֲתוֹ | lemma = "תחת" "He,R:Sp3ms" x-morph="strong="H8478"

Chapter 3

¹ וְתִּהְיֶה הַמְּלַחְמָה אַרְכָּה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְדוֹד הַלֵּךְ וְחִזְק וּבֵית שָׁאוּל הַלְכִים וְדָלִים: ² וַיִּלְדוּ ¹¹ לְדָוִד בָּנִים בַּחֲבָרוֹן וַיְהִי בַכּוֹרֹ אֲמֹנֹן לְאַחִינוֹעַם הַיִּזְרַעְאֵלִית: ³ וּמִשְׁנֵהוּ כָל־בָּא בִּינֵי לָאֲבִיגַיִל ¹² אֵשֶׁת נָבָל הַכַּרְמֶלִי וְהַשְּׁלִישִׁי אֲבִשָׁלוֹם בְּרַמְעֵלָה בַת־תַּלְמִי מֶלֶךְ גִּשׁוּר: ⁴ וְהַרְבִּיעִי אֲדִנְיָה בַת־חַגִּית וְהַחֲמִישִׁי שַׁפְטִיָּה בַת־אֲבִיטָל: ⁵ וְהַשְּׁשִׁי יִתְרֵעַם לַעֲגֵלָה אֵשֶׁת דָּוִד אֵלֶּה יִלְדוּ לְדָוִד בַּחֲבָרוֹן: ⁶ וַיְהִי בַהֲיוֹת הַמְּלַחְמָה בֵּין בֵּית שָׁאוּל וּבֵין בֵּית דָּוִד וְאֲבִנֹר הָיָה מִתְחַזֵּק בְּבֵית שָׁאוּל: ⁷ וְלִשְׁאוּל פְּלִגְשׁ וּשְׁמָה רַצְפָּה בַת־אִיָּה וַיֹּאמֶר אֶל־אֲבִנֹר מִדּוֹעַ בָּאתָה אֶל־פִּילְגֶשׁ אֲבִי: ⁸ וַיִּחַר לְאֲבִנֹר מְאֹד עַל־דְּבָרֵי אִישׁ־בִּשְׁת׃ וַיֹּאמֶר הֲרֹאשׁ כָּל־בְּנֵי אֲשֶׁר לַיהוּדָה הַיּוֹם אֲעֹשֶׂה־חֶסֶד עִם־בֵּית | שָׁאוּל אֲבִיךָ אֶל־אֲחִיו וְאֶל־מִרְעוּהוּ וְלֹא מִצִּיתֶךָ בִּיד־דָּוִד וְתִפְקֹד עָלַי עֹן הָאִשָּׁה הַיּוֹם: ⁹ כֹּה־יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים לְאֲבִנֹר וְכֹה יִסִּיף לוֹ כִּי כֹאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד כִּי־כֵן אֲעֹשֶׂה־לוֹ: ¹⁰ לְהַעֲבִיר הַמְּמַלְכָּה מִבֵּית שָׁאוּל וְלְהָקִים אֶת־כֹּסֵף דָּוִד עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה מִדָּן וְעַד־בָּאֵר שָׁבַע: ¹¹ וְלֹא־יִכַּל עוֹד לְהַשִּׁיב אֶת־אֲבִנֹר דְּבַר מִירָאֲתוֹ אֲתוֹס: ¹² וַיִּשְׁלַח אֲבִנֹר מְלָאכִים | אֶל־דָּוִד תַּחֲתוֹ ¹³ לֵאמֹר לְמִי־אַרְצֶךָ לֵאמֹר כִּרְתָה בְרִיתֶךָ אִתִּי וְהִנֵּה יָדִי עִמָּךְ לְהִסָּב אֵלֶיךָ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל: ¹³ וַיֹּאמֶר טוֹב אֲנִי אֶכְרַת אִתְּךָ בְּרִית אַךְ דְּבַר אֲחִד אֲנִכִּי שָׂאל מֵאֲתָךְ לֵאמֹר לֹא־תִרְאֶה אֶת־פָּנָי כִּי | אִם־לִפְנֵי הַבִּיאֶךָ אֶת מִיכָל בַת־שָׁאוּל בְּבֶאֱרָ לְרֵאוֹת אֶת־פָּנָי: ¹⁴ וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְלָאכִים אֶל־אִישׁ־בִּשְׁת׃ לֵאמֹר תִּנֵּה אֶת־אִשְׁתִּי אֶת־מִיכָל אֲשֶׁר אֶרְשָׁתִּי לִי בַמָּאָה עַרְלוֹת פְּלִשְׁתִּים: ¹⁵ וַיִּשְׁלַח אִישׁ בִּשְׁת׃ וַיִּקְחָה מֵעַם אִישׁ מֵעַם פְּלִשְׁתִּיָּאֵל בְּיָלִישׁ: ¹⁶ וַיִּלְךְ אֲתָהּ אִשָּׁה הַלּוֹךְ וּבָכָה אַחֲרָיָה עַד־בְּחָרִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיו אֲבִנֹר לָךְ שׁוֹב וַיִּשָּׁב: ¹⁷ וְדַבְּרָאֲבִנֹר הָיָה עִם־דָּוִד יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר גַּם־תִּמְוֹל־גַּם־שְׁלֹשׁ הַיְיָתָם מִבְּקָשִׁים אֶת־דָּוִד לְמַלְךְ עֲלֵיכֶם: ¹⁸ וְעַתָּה עֲשׂוּ כִּי יְהוֹה אֲמַר אֶל־דָּוִד לֵאמֹר בִּיד | דָּוִד עַבְדִּי הוֹשִׁיעַ אֶת־עַמִּי יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים וּמִיַּד כָּל־אֲוִיבָהִם: ¹⁹ וַיִּדְבַר גַּם־אֲבִנֹר בְּאֲזֵנֵי בְנֵימֹן וַיִּלְךְ גַּם־אֲבִנֹר לְדָבַר בְּאֲזֵנֵי דָּוִד בַּחֲבָרוֹן אֶת כָּל־אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל וּבְעֵינֵי כָּל־בֵּית בְּנֵימֹן: ²⁰ וַיָּבֹא אֲבִנֹר אֶל־דָּוִד חֲבָרוֹן וְאֲתוֹ עֲשָׂרִים אַנְשִׁים וַיַּעַשׂ דָּוִד לְאֲבִנֹר וְלְאֲנָשָׁים אֲשֶׁר־אֲתוֹ מִשְׁתָּה: ²¹ וַיֹּאמֶר אֲבִנֹר אֶל־דָּוִד אַקְוָמָה | וְאֵלֶכָה וְאֶקְבְּצָה אֶל־אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְכַרְתוּ אִתְּךָ בְּרִית וּמִלְכַתְּ בְּכָל־אֲשֶׁר־תֹּאמַרְךָ נִפְשֶׁךָ וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־אֲבִנֹר וַיִּלְךְ בְּשִׁלּוֹם: ²² וְהִנֵּה עַבְדִּי דָּוִד וַיֹּאבֵב בָּא מִהַגְּדוֹד וַיִּשְׁלַח רֵב עִמָּם הַבִּיאוּ וְאֲבִנֹר אִינְגוּ עִם־דָּוִד בַּחֲבָרוֹן כִּי שִׁלְחוּ וַיִּלְךְ בְּשִׁלּוֹם: ²³ וַיֹּאבֵב וְכָל־הַצֶּבָא אֲשֶׁר־אֲתוֹ בָּאוּ וַיִּגְדּוּ לַיֹּאבֵב לֵאמֹר בְּאֶ־אֲבִנֹר בְּיָנֵר אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַחְהוּ וַיִּלְךְ בְּשִׁלּוֹם: ²⁴ וַיָּבֹא יֹאבֵב אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר מַה עֲשִׂיתָה הַנְּהַבָא אֲבִנֹר אֵלֶיךָ לְמַה־זֶּה שִׁלַּחְתָּ וַיִּלְךְ הַלּוֹךְ: ²⁵ וַיְדַעַת אֶת־אֲבִנֹר בְּיָנֵר כִּי לִפְתָּתְךָ בָּא וְלִדְעַת אֶת־מוֹצְאֶךָ וְאֶת־מְבוֹאֶךָ ¹⁵ וְלִדְעַת אֶת כָּל־אֲשֶׁר אֲתָה עֹשֶׂה: ²⁶ וַיִּצֵּא יֹאבֵב מֵעַם דָּוִד וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים אַחֲרָי אֲבִנֹר וַיִּשְׁבוּ אֲתוֹ מִבּוֹר הַסֶּרֶה וְדָוִד לֹא יָדַע: ²⁷ וַיֵּשֶׁב אֲבִנֹר חֲבָרוֹן וַיִּטְהוּ יֹאבֵב אֶת־תוֹךְ הַשַּׁעַר לְדַבַּר אֲתוֹ בְּשִׁלִּי וַיְכַהוּ שֵׁם הַחֲמִשׁ וַיִּמַּת בְּדָם עֵשֶׂה־אֵל אַחִיו: ²⁸ וַיִּשְׁמַע דָּוִד מֵאַחֲרַי כֵּן וַיֹּאמֶר נָקִי אֲנִי וּמִמְלַכְתִּי מֵעַם יְהוָה עַד־עוֹלָם מִדְּמֵי אֲבִנֹר בְּיָנֵר: ²⁹ וַיְחַלּוּ עַל־רֹאשׁ יֹאבֵב וְאֵל כָּל־בֵּית אֲבִיו וְאֵל־יְכָרְת׃ מִבֵּית יֹאבֵב זָב וּמִצַּרַע וּמִחֲזִיק בַּפֶּלֶךְ וּנְפֹל בַּחֲרֵב וּחֲסֵר־לֶחֶם: ³⁰ וַיֹּאבֵב וְאֲבִישִׁי אַחִיו הָרְגוּ לְאֲבִנֹר עַל אֲשֶׁר הִמִּית אֶת־עֵשֶׂה־אֵל אַחִיהֶם בַּגְּבֻעוֹן בַּמְּלַחְמָה: ³¹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־יֹאבֵב וְאֶל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אֲתוֹ קִרְעוּ בְּגִדְכֶם וְחַגְרוּ שִׁקִּים וּסְפְדוּ לִפְנֵי אֲבִנֹר וְהַמֶּלֶךְ דָּוִד הַלֵּךְ אַחֲרָי הַמְּטָה: ³² וַיִּקְבְּרוּ אֶת־אֲבִנֹר בַּחֲבָרוֹן וַיִּשָּׂא הַמֶּלֶךְ אֶת־קוּלוֹ וַיִּבֶר אֶל־קְבֹר אֲבִנֹר וַיִּבְכוּ כָּל־הָעָם: ³³ וַיִּקְוֶן הַמֶּלֶךְ אֶל־אֲבִנֹר וַיֹּאמֶר הַכְּמוֹת נָבָל יָמוֹת אֲבִנֹר: ³⁴ יָדְךָ לֹא־אֶסְרֹת וְגִלְיָד לֹא־לִנְחַשְׁתִּים הַגִּשׁוּ כִּנְפוֹל לִפְנֵי בְנֵי־עוֹלָה נְפֹלֶת וַיִּסְפוּ כָּל־הָעָם לְבָכוֹת עֲלָיו: ³⁵ וַיָּבֹא כָּל־הָעָם לְהַבְּרוֹת אֶת־דָּוִד לַחֵם בַּעוֹד הַיּוֹם וַיִּשְׁבַּע דָּוִד לֵאמֹר כֹּה יַעֲשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יִסִּיף כִּי אִם־לִפְנֵי בּוֹאֵה־שֹׁמֵשׁ אֶטְעַם לַחֵם או כָּל־מֵאוֹמָה: ³⁶ וְכָל־הָעָם הִלְזִירוּ וַיִּיטְבּוּ בְּעֵינֵיהֶם כָּל־אֲשֶׁר עֹשֶׂה הַמֶּלֶךְ בְּעֵינֵי כָּל־הָעָם טוֹב: ³⁷ וַיִּדְעוּ כָּל־הָעָם וְכָל־יִשְׂרָאֵל יְיוֹם הַהוּא כִּי לֹא הִיְתָה מִהַמֶּלֶךְ לְהַמִּית אֶת־אֲבִנֹר בְּיָנֵר: ³⁸ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־עַבְדָּיו הַלּוֹא תִדְעוּ כִּי־שֵׁר וְגִדּוֹל נָפַל הַיּוֹם הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל: ³⁹ וְאֲנִכִּי הַיּוֹם רַךְ וּמְשׁוֹחַ מֶלֶךְ וְהָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּנֵי צְרוּיָה קִשִׁים מִמֶּנִּי יִשְׁלַם יְהוָה לַעֲשֶׂה הַרְעָה כְּרַעְתּוֹ:

11/3:2 וַיִּלְדוּ | lemma = "ילד" "He,C:VNw3mp" x-morph="strong="c:H3205"

12/3:3 לְאֲבִיגַיִל | lemma = "אביגיל" "He,R:Np" x-morph="strong="l:H0026"

13/3:12 תַּחֲתוֹ | lemma = "תחת" "He,R:Sp3ms" x-morph="strong="H8478"

14/3:15 לוֹשׁ | lemma = "לִישׁ" "He,Np" x-morph="strong="H3919"

15/3:25 מוֹבְאֶךָ | lemma = "מבוא" "He,Ncm:Sp2ms" x-morph="strong="H3996"

Chapter 4

¹וישמע בן־שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל־ישראל נבהלו: ²ושני אנשים שרי־גדודים היו בן־שאלו שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימן כי גם־בארות תחשב על־בנימן: ³ויברחו הבארתיים גתימה ויהי־שם גרים עד היום הזה: ⁴וליהונתן בן־שאלו בן נכה רגלים בן־חמש שנים היה בבא שמעת שאול ויהונתן מיזרעאל ותשאהו אמנתו ותנס ויהי בחפזה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת: ⁵וילכו בני־רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כתם היום אל־בית איש בשת והוא שכב את משכב הצהרים: ⁶והנה באו עד־תוך הבית לקחי חטים ויכהו אל־התמש ורכב ובענה אחיו נמלטו: ⁷ויבאו הבית והוא שכב על־מטתו בחדר משכבו ויכהו וימתהו ויסירו את־ראשו ויקחו את־ראשו וילכו דרך הערבה כל־הלילה: ⁸ויבאו את־ראש איש־בשת אל־דוד חברון ויאמרו אל־המלך הנה־ראש איש־בשת בן־שאלו איבך אשר בקש את־נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאל ומזרעו: ⁹ויען דוד את־רכב | ואת־בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר להם חיי־הוה אשר־פדה את־נפשי מכל־צרה: ¹⁰כי המגיד לי לאמר הנהמת שאול והוא היה כמבשר בעיניו ואחזה בו ואהרנהו בצקלג אשר לתתילו בשרה: ¹¹אף כי־אנשים רשעים הרגו את־איש־צדיק בביתו על־משכבו ועתה הלוא אבקש את־דמו מיידכם ובערתי אתכם מן־הארץ: ¹²ויצו דוד את־הנערים ויהרגום ויקצצו את־ידיהם ואת־רגליהם ויתלו על־הברכה בחברון ואת ראש איש־בשת לקחו ויקברו בקבר־אבנר בחברון: ⁹

Chapter 5

¹ויבאו כל־שבטי ישראל אל־דוד חברונה ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו: ²גם־אתמול גם־שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה היית: ¹¹המוציא: ¹²והמביא: ¹³את־ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את־עמי את־ישראל ואתה תהיה לנגיד על־ישראל: ³ויבאו כל־זקני ישראל אל־המלך חברונה ויכתת להם המלך דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את־דוד למלך על־ישראל: ⁴בן־שלשים שנה דוד מלכו ארבעים שנה מלך: ⁵בחברון מלך על־יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל־ישראל ויהודה: ⁶וילך המלך ונאישיו ירושלם אל־היבסי יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא־תבוא הנה כי אם־הסירך העורים והפסחים לאמר לא־יבוא דוד הנה: ⁷וילכד דוד את מצדת ציון היא עיר דוד: ⁸ויאמר דוד ביום ההוא כל־מכה יבסי ויעג בצנור ואת־הפסחים ואת־העורים שנאה: ⁴⁵¹⁶נפש דוד על־כן ואמרו עור ופסח לא יבוא אל־הבית: ⁹וישב דוד במצדה ויקרא־לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן־המלוא וביתה: ¹⁰וילך דוד זלור וגדול ויהנה אלהי צבאות עמו: ¹¹וישלח חירם מלך־צר מלאכים אל־דוד ועצי ארזים וחרשי עץ וחרשי אבן קיר ויבנו־בית לדוד: ¹²ויעד דוד כי־הכנין יהוה למלך על־ישראל וכי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל: ¹³ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי באו ויגדלו ויגדלו עוד לדוד בנים ובנות: ¹⁴ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמוע ושוֹבֹב ונתן ושלמה: ¹⁵ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע: ¹⁶ואלישמע ואלידע ואליפלט: ¹⁷וישמעו פלשתים כי־משחו את־דוד למלך על־ישראל ויעלו כל־פלשתים לבקש את־דוד וישמע דוד וירד אל־המצודה: ¹⁸ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים: ¹⁹וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל־פלשתים התתנם בידי ויאמר יהוה אל־דוד עלה כי־נתן אתן את־הפלשתים בידיך: ²⁰ויבא דוד בבעל־פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את־איבי לפני כפרץ מים על־כן קרא שם־המקום ההוא בעל פרצים: ²¹ויעזבו־שם את־עצביהם וישאם דוד ואנשיו: ²²ויספו עוד פלשתים לעלות וינטשו בעמק רפאים: ²³וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה הסב אל־אחריהם ובאת להם ממול בכאים: ²⁴ויהי בשמער: ¹⁷את־קול צעדה בראשי הבכאים אז תחרץ כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים: ²⁵ויעש דוד כן כאשר צוהו יהוה ויך את־פלשתים מגבע עד־באך גזר: ⁹

¹5:2 הייתה | lemma="היה" x-morph="He,Vqp2ms" strong="H1961"

²5:2 מוציא | lemma="יצא" x-morph="He,Vhrmsa" strong="H3318"

³5:2 והמבי | lemma="בוא" x-morph="He,C:Td:Vhrmsa" strong="c:d:H0935"

⁴5:8

⁵5:8 שגאי | lemma="שנא" x-morph="He,Vqsmc" strong="H8130"

⁶5:8 שגאו | lemma="שנא" x-morph="He,Vqp3cp" strong="H8130"

⁷5:24 כשמערך | lemma="שמע" x-morph="He,R:Vqc:Sp2ms" strong="k:H8085"

Chapter 6

¹ויספ עוד דוד את־כל־בחרו בישראל שלשים אלה: ²ויקם | וילך דוד וכל־העם אשר אתו מבעלי יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר־נקרא שם שם יהוה צבאות ישב הכרבים עליו: ³ויורכו את־ארון האלהים אל־עגלה חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את־העגלה חדשה: ⁴וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה עם ארון האלהים ואחיו הלך לפני הארון: ⁵וידד | וכל־בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנגלים ובתפים ובמנענעים ובצלצלים: ⁶ויבאו עד־גזר נכון וישלח עזא אל־ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר: ⁷ויחר־אף יהוה בענה ויכהו שם האלהים על־השל וימת שם עם ארון האלהים: ⁸ויחר לדוד

על אשר פרץ יהוה פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה: ⁹ ויגא דוד את־יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יהוה: ¹⁰ ולא־אבה דוד להסיר אליו את־ארון יהוה על־עיר דוד ויטהו דוד בית עבד־אדום הגתי: ¹¹ וישב ארון יהוה בית עבד אדם הגתי שלשה חדשים ויברך יהוה את־עבד אדם ואת־כל־ביתו: ¹² ויגד למלך דוד לאמר ברך יהוה את־בית עבד אדם ואת־כל־אשר־לו בעבור ארון האלהים וילך דוד ועל את־ארון האלהים מבית עבד אדם עיר דוד בשמחה: ¹³ ויהי כי צעדו נשאי ארון־יהוה ששה צעדים ויצבח שור ומריא: ¹⁴ ודוד מכרכר בכל־עז לפני יהוה ודוד חגור אפוד בד: ¹⁵ וידוד וכל־בית ישראל מעלים את־ארון יהוה בתרועה ובקול שופר: ¹⁶ והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת־שאול נשקפה | בעד החלון ותרא את־המלך דוד מפזז ומכרכר לפני יהוה ותבז לו בלבנה: ¹⁷ ויבאו את־ארון יהוה ויצגו אתו במקומו בתוך האהל אשר נטה־לו דוד ויעל דוד עלות לפני יהוה ושלמים: ¹⁸ ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים ויברך את־העם בשם יהוה צבאות: ¹⁹ ויחלק לכל־העם לכל־המון ישראל למאיש ועד־אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל־העם איש לביתו: ²⁰ וישב דוד לברך את־ביתו וצא מיכל בת־שאול לקראת דוד ותאמר מה־נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהגלות נגלות אחד הרקים: ²¹ ויאמר דוד אל־מיכל לפני יהוה אשר בחר־בי מאביר ומכל־ביתו לצות אתי גיד על־עם יהוה על־ישראל ושחקתי לפני יהוה: ²² ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל בעיני ועם־האמהות אשר אמרת עמם אכבדה: ²³ ומיכל בת־שאול לא־היה לה ילד עד יום מותה: ²⁴

Chapter 7

¹ ויהי כי־ישב המלך בביתו ויהוה הניח־לו מסביב מכל־איביו: ² ויאמר המלך אל־נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה: ³ ויאמר נתן אל־המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יהוה עמך: ⁴ ויהי בלילה ההוא ויהי דבר־יהוה אל־נתן לאמר: ⁵ לך ואמרת אל־עבדי אל־דוד כה אמר יהוה האתה תבנה־לי בית לשבתי: ⁶ כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את־בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן: ⁷ בכל אשר־התהלכתי בכל־בני ישראל הדבר דברתי את־אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את־עמי את־ישראל לאמר למה לא־בניתם לי בית ארזים: ⁸ ועתה כה־תאמר לעבדי דוד כה אמר יהוה צבאות אני לקחת־ך מן־הנה מאחר הצאן להיות נגיד על־עמי על־ישראל: ⁹ ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרתה את־כל־איביר מפניך ועשתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ: ¹⁰ ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירע עוד ולא־יסיפו בני־עולה לענותו כאשר בראשונה: ¹¹ ולמן־היום אשר צויתי שפטים על־עמי ישראל והניחתי לך מכל־איביר והגיד לך יהוה כי־בית יעשה־לך יהוה: ¹² כי | ימלאו מיך ושכבת את־אבתיך והקימתי את־זרעך אחר־יך אשר יצא ממעיך והכינתי את־ממלכתו: ¹³ הוא יבנה־בית לשמי וכננתי את־כסא ממלכתו עד־עולם: ¹⁴ אני אהיה־לו לאב והוא יהיה־לי לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם: ¹⁵ וחסדי לא־יסור ממנו כאשר הסרת־י מעם שאול אשר הסרת־י מפניך: ¹⁶ ונאמן ביתך וממלכתך עד־עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד־עולם: ¹⁷ ככל הדברים האלה וככל החזיון הזה כן דבר נתן אל־דוד: ¹⁸ ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אנכי אדני והוה ומי ביתי כי הביאתני עד־הלם: ¹⁹ ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר גם אל־בית־עבדך למרחוק וזאת תונת האדם אדני יהוה: ²⁰ ומה־יסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את־עבדך אדני יהוה: ²¹ בעבור דברך וכלבך עשית את כל־הגדולה הזאת להודיע את־עבדך: ²² על־כן גדלת אדני יהוה כי אין כמותך ואין אלהים זולתך בכל אשר־שמענו באזנינו: ²³ ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו־אלהים לפדות־לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארץ מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו: ²⁴ ותכונן לך את־עמך ישראל | לך לעם עד־עולם ואתה יהוה היית להם לאלהים: ²⁵ ועתה יהוה אלהים הדבר אשר דברת על־עבדך ועל־ביתו הקם עד־עולם ועשה כאשר דברת: ²⁶ ויגדל שמך עד־עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על־ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך: ²⁷ כי־אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גליתך את־אזן עבדך לאמר בית אבנתיך על־כן מצא עבדך את־לבו להתפלל אליך את־התפלה הזאת: ²⁸ ועתה | אדני יהוה אתה הוא האלהים ודבר־י יהיו אמת ותדבר אל־עבדך את־הטובה הזאת: ²⁹ ועתה הוא וברך את־בית עבדך להיות לעולם לפניך כי־אתה אדני יהוה דברת ומברכתך יברך בית־עבדך לעולם: ³⁰

Chapter 8

¹ ויהי אחר־כך ויר דוד את־פ־לשתיים וכניעם ויקח דוד את־מתג האמה מיד פ־לשתיים: ² ויך את־מואב וימדדם בחבל השכב אותם ארצה וימדד שני־חבלים להמית ומלא החבל להחיות ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה: ³ ויך דוד את־הדדעור בן־רחב מלך צובה בלכתו ישיב ידו בנהר: ⁴ וילכד דוד ממנו אלף ושבע־מאות פ־שים ועשרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את־כל־הרכב ויותר ממנו מאה רכב: ⁵ ותבא ארם דמשק לעזר להדדעור מלך צובה ויר דוד בארם עשרים־ושנים אלף איש: ⁶ וישם דוד נצבים בארם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושאי מנחה וישע יהוה את־דוד בכל אשר הלך: ⁷ ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו אל עבדי הדדעור ויביאם ירושלם: ⁸ ומבטח ומברתי ערי הדדעור לקח המלך דוד נחשת הרבה מאד: ⁹ וישמע תעי מלך חמת כי הכה דוד את כל־חיל הדדעור: ¹⁰ וישלח תעי את־יורם־בנו אל־המלך דוד לשאל־לו לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעור ויכהו כי־איש מלחמות תעי היה הדדעור ובידו היו כלי־כסף וכלי־זהב וכלי נחשת: ¹¹ גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם־הכסף והזהב אשר הקדיש מכל־הגוים אשר כבש: ¹² מארם

וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ומשלל הַדְּעָר בְּרִחְבַּת מֶלֶךְ צוּבָה: ¹³ וַיַּעַשׂ דָּוִד שָׁם בְּשָׂבוֹ מֵהַכּוֹתוֹ אֶת־אַרְם בְּגִיא־מִלַּח שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר אֶלְפֵי: ¹⁴ וַיִּשֶׁם בְּאָדוֹם נְצִיבִים בְּכָל־אָדוֹם שֵׁם נְצִיבִים וַיְהִי כְּל־אָדוֹם עֲבָדִים לְדָוִד וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־דָּוִד בְּכָל אֲשֶׁר הָלַךְ: ¹⁵ וַיִּמְלֶךְ דָּוִד עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי דָוִד עֹשֶׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה לְכָל־עַמּוֹ: ¹⁶ וַיּוֹאֵב בְּרִצְרוּיָה עַל־הַצָּבָא וַיְהוֹשֵׁפֵט בְּי־אֲחִילוּד מִזְכִּיר: ¹⁷ וְצַדִּיק בְּי־אֲחִיטּוֹב אֲחִימֶלֶךְ בְּרִאבִיתָר כַּהֲנָיִם וּשְׂרָיָה סוֹפֵר: ¹⁸ וּבְנֵיהוּ בְּי־הַיְהוּדָע וְהַכְּרֹתִי וְהַפְּלֹתִי וּבְנֵי דָוִד כַּהֲנָיִם הֵיוּ:

Chapter 9

¹ וַיֹּאמֶר דָּוִד הֲכִי יִשְׁעוּד אֲשֶׁר נֹתַר לְבֵית שָׂאוּל וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד בְּעַבּוֹר יְהוֹנָתָן: ² וְלִבִּית שָׂאוּל עֶבֶד וְשְׁמוֹ צִיבָא וַיִּקְרְאוּלוֹ אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הֲאֵתָה צִיבָא וַיֹּאמֶר עֲבָדְךָ: ³ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲאִפֶּס עוֹד אִישׁ לְבֵית שָׂאוּל וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ עוֹד בִּן לַיהוֹנָתָן נָכַח רְגְלִים: ⁴ וַיֹּאמְרוּלוֹ הַמֶּלֶךְ אִיפֶה הוּא וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה־הוּא בֵּית מְכִיר בְּי־עַמִּיאֵל בְּלוֹ דָּבָר: ⁵ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיִּקְחֵהוּ מִבֵּית מְכִיר בְּי־עַמִּיאֵל מִלּוֹ דָּבָר: ⁶ וַיָּבֵא מִפִּיבֶשֶׁת בְּי־הַיְהוֹנָתָן בְּי־שָׂאוּל אֶל־דָּוִד וַיִּפֵּל עַל־פְּנָיו וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר דָּוִד מִפִּיבֶשֶׁת וַיֹּאמֶר הִנֵּה עֲבָדְךָ: ⁷ וַיֹּאמְרוּלוֹ דָּוִד אֶל־תִּירָא כִּי עֲשֶׂה אֶעֱשֶׂה עִמָּךְ חֶסֶד בְּעַבּוֹר יְהוֹנָתָן אֲבִיךָ וְהִשְׁבַּתִּי לָךְ אֶת־כָּל־שָׂדֵה שָׂאוּל אֲבִיךָ וְאֵתָה תֹאכַל לֶחֶם עַל־שִׁלְחֲנֵי תַמִּיד: ⁸ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיֹּאמֶר מֶה עֲבָדְךָ כִּי פָנִית אֶל־הַכֶּלֶב הַמָּת אֲשֶׁר כְּמוֹנִי: ⁹ וַיִּקְרָא הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא נָעַר שָׂאוּל וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּל אֲשֶׁר הָיָה לְשָׂאוּל וְלָכָל־בֵּיתוֹ נָתַתִּי לְבִן־אֲדֹנָיִךְ: ¹⁰ וְעַבְדְּתָ לּוֹ אֶת־הָאֲדָמָה אֲתָהּ וּבְנֵיךָ וְעַבְדֶּיךָ וְהִבַּאתָ וְהָיָה לְבִן־אֲדֹנָיִךְ לֶחֶם וְאָכְלוּ וּמִפִּיבֶשֶׁת בְּי־אֲדֹנָיִךְ יֹאכַל תַּמִּיד לֶחֶם עַל־שִׁלְחֲנֵי וּלְצִיבָא חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר בָּנִים וְעֶשְׂרִים עֲבָדִים: ¹¹ וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר יְצִוָה אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶת־עַבְדּוֹ כִּן יַעֲשֶׂה עֲבָדְךָ מִפִּיבֶשֶׁת אֲכַל עַל־שִׁלְחֲנֵי כֹאֲחֵד מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ: ¹² וְלִמִּפִּיבֶשֶׁת בְּי־קֶטָן וְשְׁמוֹ מִיכָא וְכָל מוֹשֵׁב בֵּית־צִיבָא עֲבָדִים מִפִּיבֶשֶׁת: ¹³ וּמִפִּיבֶשֶׁת יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַם כִּי עַל־שִׁלְחָן הַמֶּלֶךְ תַּמִּיד הוּא אֲכַל וְהוּא פֶסַח שְׁתֵּי רְגְלָיו: פ

Chapter 10

¹ וַיְהִי אַחֲרֵי־כֵן וַיָּמַת מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּמְלֶךְ חֲנוּן בְּנֵן תַּחְתָּיו: ² וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶעֱשֶׂה־חֶסֶד | עִם־חֲנוּן בְּיִנְחָשׁ כְּאֲשֶׁר עָשָׂה אֲבִיו עִמְדֵי חֶסֶד וַיִּשְׁלַח דָּוִד לְנַחְמוֹ בִּיד־עַבְדָּיו אֶל־אֲבִיו וַיְבֹאוּ עֲבָדֵי דָוִד אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן: ³ וַיֹּאמְרוּ שְׂרֵי בְנֵי־עַמּוֹן אֶל־חֲנוּן אֲדֹנָיָהֶם הַמְּכַבֵּד דָּוִד אֶת־אֲבִיךָ בְּעֵינֶיךָ כִּי־שָׁלַח לָךְ מְנַחְמִים הֲלוֹא בְּעַבּוֹר חֲקוֹר אֶת־הָעִיר וְלִרְגֵלָה וְלִהֲפֹכֶה שָׁלַח דָּוִד אֶת־עַבְדָּיו אֵלָיִךְ: ⁴ וַיִּקַּח חֲנוּן אֶת־עַבְדֵי דָוִד וַיְגַלֵּחַ אֶת־חֲצֵי זָקָנָם וַיִּכְרַת אֶת־מְדוּיָהֶם בְּחֲצֵי עַד שְׁתּוֹתִיהֶם וַיִּשְׁלַח־ם: ⁵ וַיִּגְדּוּ לְדָוִד וַיִּשְׁלַח לְקִרְאָתָם כִּי־הָיוּ הָאֲנָשִׁים נִכְלָמִים מְאֹד וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שְׁבוּ בִּירוּחוֹ עַד־יִצְמַח זָקָנְכֶם וּשְׁבַתְּם: ⁶ וַיִּרְאוּ בְנֵי עַמּוֹן כִּי נִבְאֲשׁוּ בְּדוֹד וַיִּשְׁלַחוּ בְנֵי־עַמּוֹן וַיִּשְׁכְּרוּ אֶת־אַרְם בֵּית־רְחוֹב וְאֶת־אַרְם צוּבָא עֶשְׂרִים אֶלְפֵי רְגְלֵי וְאֶת־מֶלֶךְ מַעֲכָה אֶלְפֵי אִישׁ וְאִישׁ טוֹב שְׁנַיִם־עֶשֶׂר אֶלְפֵי אִישׁ: ⁷ וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיִּשְׁלַח אֶת־יֹאֵב וְאֶת־כָּל־הַצָּבָא הַגְּבָרִים: ⁸ וַיִּצְאוּ בְנֵי עַמּוֹן וַיַּעֲרֹכוּ מִלְחָמָה פֶּתַח הַשָּׁעַר וְאַרְם צוּבָא וְרַחוֹב וְאִיש־טוֹב וּמַעֲכָה לְבָדָם בְּשָׂדֵה: ⁹ וַיִּירָא יֹאֵב כִּי־הִיתָה אֵלָיו פְּנֵי הַמִּלְחָמָה מִפְּנֵים וּמֵאֲחוֹר וַיִּבְחַר מְכַל־בַּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל: ¹⁰ וַיַּעֲרֵךְ לְקִרְאָת אַרְם: ¹¹ וְאֵת יֵתֵר הָעַם נָתַן בְּיַד אֲבִישֵׁי אַחִיו וַיַּעֲרֵךְ לְקִרְאָת בְּנֵי עַמּוֹן: ¹² וַיֹּאמֶר אִם־תִּחַזַק אַרְם מִמֶּנִּי וְהִיתָה לִי לִישׁוּעָה וְאִם־בְּנֵי עַמּוֹן יִחַזְקוּ מִמֶּךָ וְהִלַּכְתִּי לְהוֹשִׁיעַ לָךְ: ¹³ חֲזַק וְנִתְחַזַּק בְּעַד־עַמּוֹן וּבְעַד עַרְי אֱלֹהֵינוּ וַיְהִי וַיַּעֲשֶׂה הַטוֹב בְּעֵינָיו: ¹⁴ וַיִּגֵּשׁ יֹאֵב וְהָעַם אֲשֶׁר עִמּוֹ מִלְחָמָה בְּאַרְם וַיִּנְסוּ מִפְּנָיו: ¹⁵ וּבְנֵי עַמּוֹן רָאוּ כִּי־נָס אַרְם וַיִּנְסוּ מִפְּנֵי אֲבִישֵׁי וַיְבֹאוּ הָעִיר וַיִּשָׁב יֹאֵב מֵעַל־בְּנֵי עַמּוֹן וַיָּבֵא יְרוּשָׁלַם: ¹⁶ וַיִּירָא אַרְם כִּי נִגַּף לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאסְפוּ יַחַד: ¹⁷ וַיִּגְדּוּ לְדָוִד ס וַיֹּאסְפוּ אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבֵר אֶת־הִירְדָן וַיָּבֵא חִלְמָה וַיַּעֲרֹכוּ אַרְם לְקִרְאָת דָּוִד וַיִּלְחֲמוּ עִמּוֹ: ¹⁸ וַיִּנְסוּ אַרְם מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהָרַג דָּוִד מֵאַרְם שְׁבַע מֵאוֹת רֶכֶב וְאַרְבַּעִים אֶלְפֵי פָרָשִׁים וְאֵת שׁוֹבֵר שַׂר־צָבָא הִכָּה וַיָּמַת שָׁם: ¹⁹ וַיִּרְאוּ כָּל־הַמְּלָכִים עֲבָדֵי הַדְּעָר כִּי נִגְפוּ לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְמוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲבְדוּם וַיִּרְאוּ אַרְם לְהוֹשִׁיעַ עוֹד אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן: פ

10:9 ¹¹ בישראל|lemma="ישראל" x-morph="He,R:Np" strong="b:H3478"

Chapter 11

¹ וַיְהִי לְתַשׁוּבַת הַשָּׁנָה לַעֲת | צָאת הַמְּלָאכִים וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶת־יֹאֵב וְאֶת־עַבְדָּיו עִמּוֹ וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁחָתוּ אֶת־בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּצְרוּ עַל־רֵבָה וַיָּדוּד וַיֹּשֵׁב בִּירוּשָׁלַם: ² וַיְהִי | לַעֲת הָעָרִב וַיָּקָם דָּוִד מֵעַל מִשְׁכְּבוֹ וַיִּתְהַלֵּךְ עַל־גֵּג בֵּית־הַמֶּלֶךְ וַיִּירָא אִשָּׁה רַחֲצַת מַעַל הַגֵּג וְהָאִשָּׁה טוֹבַת מְרָאָה מְאֹד: ³ וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיִּדְרֹשׁ לְאִשָּׁה וַיֹּאמֶר הֲלוֹא־זֹאת בַּת־שִׁבְעָה בַת־אֵלִיעָם אִשְׁתּ אֹרְיָה הַחַתִּי: ⁴ וַיִּשְׁלַח דָּוִד מְלָאכִים וַיִּקְחָהּ וַתְּבֹאוּ אֵלָיו וַיִּשְׁכַּב עִמָּה וְהָיָה מִתְקַדְּשֶׁת מִטְּמֵאָתָה וַתִּשָּׁב אֶל־בֵּיתָה: ⁵ וַתְּהַר הָאִשָּׁה וַתִּשְׁלַח וַתִּגְדּוּ לְדָוִד וַתֹּאמֶר הִרָה אֲנִכִּי: ⁶ וַיִּשְׁלַח דָּוִד אֶל־יֹאֵב שְׁלַח אֵלַי אֶת־אֹרְיָה הַחַתִּי וַיִּשְׁלַח יֹאֵב אֶת־אֹרְיָה אֶל־דָּוִד: ⁷ וַיָּבֵא אֹרְיָה אֵלָיו וַיִּשְׁאַל דָּוִד לְשָׁלוֹם יֹאֵב וְלְשָׁלוֹם הָעַם וְלְשָׁלוֹם הַמְּלָחְמָה: ⁸ וַיֹּאמֶר דָּוִד לְאֹרְיָה בֵּד לְבִיתְךָ וּרְתַץ רְגְלֶיךָ וַיִּצֵא אֹרְיָה מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַתִּצֵּא אֹרְיָה פֶּתַח בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־עַבְדֵי אֲדֹנָיו וְלֹא יָבֵד אֶל־בֵּיתוֹ: ⁹ וַיִּגְדּוּ לְדָוִד לֵאמֹר לֹא־יָבֵד אֹרְיָה אֶל־בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֹרְיָה הֲלוֹא מְדַרְךָ אֲתָהּ בָּא מְדוּעַ לֹא־יָבֵדְתָ אֶל־בֵּיתְךָ: ¹⁰ וַיֹּאמֶר אֹרְיָה אֶל־דָּוִד הָאָרוֹן וַיְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה יֹשְׁבֵים בְּסָכוֹת וְאֲדֹנָי יֹאֵב וְעַבְדֵי אֲדֹנָי עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֵה חָנִים וְאֲנִי אֲבֹא אֶל־בֵּיתִי לְאָכַל

ולשתות ולשכב עם־אשתי חַיָּךְ וְחַי נַפְשֶׁךָ אִם־אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה: ¹² וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אֹרִיָּה שֶׁב בְּזֶה גַם־הַיּוֹם וּמָחָר אֲשַׁלְּחֶךָ וַיֵּשֶׁב אֹרִיָּה יְרוּשָׁלַם בַּיּוֹם הַהוּא וּמִמָּחָרָת: ¹³ וַיִּקְרָאֵלּוּ דָוִד וַיֹּאכַל לֶפְנָיו וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּרוּ וַיֵּצֵא בְּעָרֵב לִשְׁכַב בְּמִשְׁכְּבוֹ עִם־עַבְדֵי אֲדָנָיו וְאֵל־בֵּיתוֹ לֹא יָרַד: ¹⁴ וַיְהִי בַבֶּקֶר וַיִּכְתֹּב דָּוִד סֵפֶר אֶל־יֹאבָב וַיִּשְׁלַח בְּיַד אֹרִיָּה: ¹⁵ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר לֵאמֹר הִבֵּנו אֶת־אֹרִיָּה אֶל־מוֹלֵךְ פְּנֵי הַמַּלְחָמָה הַחֲזָקָה וּשְׁבַתְּם מֵאֲחֵרָיו וְנָכְהוּ וּמָתוּ: ¹⁶ וַיְהִי בִשְׁמוֹר יֹאבָב אֶל־הָעִיר וַיִּתֵּן אֶת־אֹרִיָּה אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יָדַע כִּי אֲנֹשֵׁי־חַיִל שָׁם: ¹⁷ וַיֵּצֵאוּ אֲנֹשֵׁי הָעִיר וַיִּלְחַמוּ אֶת־יֹאבָב וַיִּפֹּל מִן־הָעַם מֵעַבְדֵי דָוִד וַיָּמָת גַּם אֹרִיָּה הַחַתִּי: ¹⁸ וַיִּשְׁלַח יֹאבָב וַיִּגְדֵל דָּוִד אֶת־כָּל־דַּבְרֵי הַמַּלְחָמָה: ¹⁹ וַיֵּצֵאוּ אֶת־הַמַּלְאָךְ לֵאמֹר כַּכֹּלֹתְךָ אֵת כָּל־דַּבְרֵי הַמַּלְחָמָה לְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ: ²⁰ וְהִיָּה אִם־תַּעֲלֶה חֲמַת הַמֶּלֶךְ וְאָמַר לְךָ מִדּוֹעַ נִגְשַׁתְּם אֶל־הָעִיר לְהִלָּחֵם הַלּוֹא יִדְעַתֶּם אֵת אֲשֶׁר־יְהִי מֵעַל הַחוּמָה: ²¹ מִי־הִנֵּה אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בְּיַרְבֵּשֶׁת הַלּוֹא־אִשָּׁה הַשְּׁלִיכָה עָלָיו פֹּלַח רֶכֶב מֵעַל הַחוּמָה וַיָּמָת בְּתַבָּץ לָמָּה נִגְשַׁתֶּם אֶל־הַחוּמָה וְאָמַרְתֶּם גַּם עַבְדְּךָ אֹרִיָּה הַחַתִּי מָת: ²² וַיִּלַּךְ הַמַּלְאָךְ וַיָּבֵא וַיִּגְדֵל דָּוִד אֵת כָּל־אֲשֶׁר שָׁלַח יֹאבָב: ²³ וַיֹּאמֶר הַמַּלְאָךְ אֶל־דָּוִד כִּי־גִבְרוּ עָלֵינוּ הָאֲנָשִׁים וַיֵּצֵאוּ אֵלֵינוּ הַשֵּׂדֶה וְנָהִיָּה עֲלֵיהֶם עַד־פֶּתַח הַשָּׁעַר: ²⁴ וַיִּרְוּ ¹¹ הַמּוֹרִים ¹² אֶל־עַבְדְּךָ מֵעַל הַחוּמָה וַיִּמּוּתוּ מֵעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְגַם עַבְדְּךָ אֹרִיָּה הַחַתִּי מָת: ²⁵ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַמַּלְאָךְ כֹּה־תֹאמַר אֶל־יֹאבָב אֲלֵי־רַע בַּעֲיֵינְךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה כִּי־כָּהָה וְכָהָה תֹאכַל הַחֵרֶב הַחֲזָק מִלְחַמְתְּךָ אֶל־הָעִיר וְהָרָסָה וְחִזְקָהּ: ²⁶ וְתִשְׁמַע אֶשֶׁת אֹרִיָּה כִּי־מָת אֹרִיָּה אִישָׁה וְתִסְפַּד עַל־בַּעֲלָהּ: ²⁷ וַיַּעֲבֵר הָאֵבֶל וַיִּשְׁלַח דָּוִד וַיֹּאסֶפֶה אֶל־בֵּיתוֹ וְתַהֲיִילוּ לְאִשָּׁה וְתִלְדוּ לוֹ בֵּן וַיִּרַע הַדָּבָר אֲשֶׁר־עָשָׂה דָּוִד בַּעֲיַיִן יְהוָה: פ

¹¹11:24 ויראו | lemma = "יָרָה" x-morph = "He,C:Vhw3mp" strong = "c:H3384a"

¹²11:24 המוראים | lemma = "יָרָה" x-morph = "He,Td:Vhrmpa" strong = "d:H3384a"

Chapter 12

וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־נְתַן אֶל־דָּוִד וַיָּבֵא אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁנֵי אֲנָשִׁים הֵיוּ בְעִיר אַחַת אַחַד עֹשִׁיר וְאֶחָד רָאשׁ: ² לַעֲשִׂיר הָיָה צֶאֱן וּבִקְרָה הֶרְבֵּה מֵאֵד: ³ וְלָרֶשֶׁת אֵין־כֵּל כִּי אִם־כִּבְשָׂה אַחַת קִטְנֵהָ אֲשֶׁר קָנָה וַיְחַיֶּה וַתִּגְדֵּל עִמּוֹ וְעַם־בָּנָיו יַחְדּוּ מִפְתּוֹ תֹאכַל וּמִכֶּסֶו תִּשְׁתַּה וּבְחִיקוֹ תִשְׁכַּב וְתַהֲיִילוּ כֶּבֶת: ⁴ וַיָּבֵא הַלֵּךְ לְאִישׁ הָעֹשִׂיר וַיַּחְמַל לִקְחַת מִצֵּאֵנוּ וּמִבְקָרוֹ לַעֲשׂוֹת לָאֶרֶץ הַבְּאֵלוֹ וַיִּקַּח אֶת־כִּבְשַׁת הָאִישׁ הָרָאשׁ וַיַּעֲשֶׂה לְאִישׁ הַבָּא אֵלָיו: ⁵ וַיַּחְרִיף דָּוִד בְּאִישׁ מֵאֵד וַיֹּאמֶר אֶל־נְתַן חַי־יְהוָה כִּי בְרַמּוֹת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹאת: ⁶ וְאֶת־הַכִּבְשָׂה יִשְׁלַם אַרְבַּעַתַּיִם עֶקֶב אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְעַל אֲשֶׁר לֹא־חָמַל: ⁷ וַיֹּאמֶר נְתַן אֶל־דָּוִד אַתָּה הָאִישׁ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי מִשְׁחַתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי הַצַּלְתִּיךָ מִיַּד שָׂאוֹל: ⁸ וְאַתָּנָה לָךְ אֶת־בֵּית אֲדֹנֶיךָ וְאֶת־נְשֵׁי אֲדֹנֶיךָ בְּחִילְךָ וְאַתָּנָה לָךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה וְאִם־מַעֲט וְאִם־מְעַט וְאִם־כֶּהֵן וְכֹהֵנָה: ⁹ מִדּוֹעַ צִיָּת | אֶת־דָּבָר יְהוָה לַעֲשׂוֹת הִרַע בַּעֲיַיִן ¹¹ אֶת אֹרִיָּה הַחַתִּי הַכִּית בְּחֵרֶב וְאֶת־אִשְׁתּוֹ לִקְחַת לָךְ לְאִשָּׁה וְאִתּוֹ הִגַּת בְּחֵרֶב בְּנֵי עַמּוֹן: ¹⁰ וְעַתָּה לֹא־תִסּוּר חֵרֶב מִבֵּיתְךָ עַד־עוֹלָם עֶקֶב כִּי בִזְתֵּנוּ וַתִּקַּח אֶת־אִשְׁתּוֹ אֹרִיָּה הַחַתִּי לְהִיּוֹת לָךְ לְאִשָּׁה: ¹¹ כֹּה | אָמַר יְהוָה הֲנִי מְקוֹם עָלֶיךָ רַעַה מִבֵּיתְךָ וְלִקְחַתִּי אֶת־נְשֵׁיךָ לְעֵינֶיךָ וְנָתַתִּי לְרַעֲוֶיךָ וּשְׁכַב עִם־נְשֵׁיךָ לְעֵינֵי הַשָּׁמֶשׁ הַזֹּאת: ¹² כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ בְּסִתְּךָ וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֶגֶד הַשָּׁמַיִם: ¹³ וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־נְתַן חֲטָאתִי לַיהוָה ס וַיֹּאמֶר נְתַן אֶל־דָּוִד גַּם־יְהוָה הַעֲבִיר חֲטָאתְךָ לֹא תָמוּת: ¹⁴ אִפְסָ כִּי־נֶאֱמַר נֶאֱמַרְתָּ אֶת־אֲבִי יְהוָה בְּדַבְרֵךָ הַזֶּה גַּם הִבֵּן הַיְלִיד לָךְ מוֹת יָמוּת: ¹⁵ וַיִּלַּךְ נְתַן אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּגַּף יְהוָה אֶת־הַיְלִיד אֲשֶׁר יָלְדָה אֶת־אֹרִיָּה לְדָוִד וַיֹּאנֵשׁ: ¹⁶ וַיִּבְקַשׁ דָּוִד אֶת־הָאֱלֹהִים בְּעַד הַנְּעַר וַיִּצַּם דָּוִד צוֹם וּבָא וְלֵן וּשְׁכַב אַרְצָה: ¹⁷ וַיִּקְמוּ זָקְנֵי בֵיתוֹ עָלָיו לְהַקִּימוֹ מִן־הָאָרֶץ וְלֹא אָבָה וְלֹא־בָרָא אֹתָם לְחַם: ¹⁸ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיָּמָת הַיְלִיד וַיִּרְאוּ עַבְדֵי דָוִד לְהַגִּיד לוֹ | כִּי־מָת הַיְלִיד כִּי אָמְרוּ הִנֵּה בְהִיּוֹת הַיְלִיד חַי דַּבְּרָנוּ אֵלָיו וְלֹא־שָׁמַע בְּקוֹלָנוּ וְאִיךָ נֹאמַר אֵלָיו מָת הַיְלִיד וְעָשָׂה רַעַה: ¹⁹ וַיֹּרֵא דָוִד כִּי עַבְדָּיו מִתְלַחֲשִׁים וַיִּבֶן דָּוִד כִּי מָת הַיְלִיד וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־עַבְדָּיו מָת הַיְלִיד וַיֹּאמְרוּ מָת: ²⁰ וַיִּקַּם דָּוִד מֵהָאָרֶץ וַיִּרְחַץ וַיִּסֹּךְ וַיַּחְלַף שִׁמְלֹתָיו ¹² וַיָּבֵא בֵית־יְהוָה וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַיָּבֵא אֶל־בֵּיתוֹ וַיִּשְׁאַל וַיִּשְׁמָו לוֹ לְחַם וַיֹּאכַל: ²¹ וַיֹּאמְרוּ עַבְדָּיו אֵלָיו מִהַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ בַּעֲבוּר הַיְלִיד חַי צִמַּת וְתִבַּךְ וְכֹאשֶׁר מָת הַיְלִיד קִמַּת וְתֹאכַל לְחַם: ²² וַיֹּאמֶר בְּעוֹד הַיְלִיד חַי צִמַּתִּי וְאָבַכְהָ כִּי אָמַרְתִּי מִי יוֹדַע יַחַנּוּ ¹³ יְהוָה וְחַי הַיְלִיד: ²³ וְעַתָּה | מָת לָמָּה זֶה אֲנִי צָם הָאוֹכֵל לְהַשִּׁיבוּ עוֹד אֲנִי זֶלַךְ אֵלָיו וְהוּא לֹא־יִשׁוּב אֵלָי: ²⁴ וַיִּנְחַם דָּוִד אֵת בְּתִשְׁבַע אִשְׁתּוֹ וַיָּבֵא אֵלָיָה וַיִּשְׁכַּב עִמָּה וְתִלְדוּ בֵן וַיִּקְרָא ¹⁴ אֶת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיְהוָה אֱהָבֵהּ: ²⁵ וַיִּשְׁלַח בְּיַד נְתַן הַנְּבִיא וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יְדִידָה בַּעֲבוּר יְהוָה: פ ²⁶ וַיִּלְחַם יוֹאבָב בְּרַבֵּת בְּנֵי עַמּוֹן וַיִּלְכַּד אֶת־עִיר הַמְּלוּכָה: ²⁷ וַיִּשְׁלַח יוֹאבָב מִלְאָכִים אֶל־דָּוִד וַיֹּאמֶר גִּלְחַמְתִּי בְרַבָּה גַם־לְכַדְתִּי אֶת־עִיר הַמִּים: ²⁸ וְעַתָּה אֶסְף אֶת־יְתֵר הָעַם וְחָנָה עַל־הָעִיר וְלִכְדָּהּ פְּרִי־אֲלֶכֶד אֲנִי אֶת־הָעִיר וְנִקְרָא שְׁמִי עָלֶיהָ: ²⁹ וַיֹּאסֶף דָּוִד אֶת־כָּל־הָעַם וַיִּלַּךְ רַבָּתָה וַיִּלְחַם בָּהּ וַיִּלְכְּדָהּ: ³⁰ וַיִּקַּח אֶת־עֲטֻרַת־מֶלֶכָּהּ מֵעַל רֹאשׁוֹ וּמִשְׁקָלָהּ כֶּכֶר זָהָב וְאֶבֶן יָקָרָה וְתַהֲיִי עַל־רֹאשׁ דָּוִד וּשְׁלַל הָעִיר הוֹצִיא הֶרְבֵּה מֵאֵד: ³¹ וְאֶת־הָעַם אֲשֶׁר־בָּהּ הוֹצִיא וַיִּשְׁם בְּמַגְרָה וּבְחֶרֶץ הַבְּרָזֵל וּבְמַגְרָת חֶרֶץ וְהַעֲבִיר אוֹתָם בַּמַּלְבָּן ¹⁵ וְכֵן יַעֲשֶׂה לְכָל עָרֵי בְנֵי־עַמּוֹן וַיִּשָּׁב דָּוִד וְכָל־הָעַם יְרוּשָׁלַם: פ

¹¹12:9 בעינו | lemma = "עִינִי" x-morph = "He,R:Ncbdc:Sp3ms" strong = "b:H5869a"

¹²12:20 שמלתו | lemma = "שְׁמִלָּה" x-morph = "He,Ncfsc:Sp3ms" strong = "H8071"

¹³12:22 וְחַנּוּ | lemma = "חָנַן" x-morph = "He,Vqq3ms:Sp1cs" strong = "H2603a"

¹⁴12:24 וַיִּקְרָא | lemma = "קָרָא" x-morph = "He,C:Vqw3fs" strong = "c:H7121"

¹⁵12:31 במלכן | lemma = "מַלְכָן" x-morph = "He,Rd:Ncmsa" strong = "b:H4404"

וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח: ¹⁵ועתה אשר-באתי לדבר אל-המלך אדני את-הדבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדברה-נא אל-המלך אולי יעשה המלך את-דבר אמתו: ¹⁶כי ישמע המלך להציל את-אמתו מכף האיש להשמיד אתי ואת-בני יחד מנחלת אלהים: ¹⁷ותאמר שפחתך יהיה-נא דבר-אדני המלך למנוחה כי | כמלאך האלהים כן אדני המלך לשמע הטוב והרע ויהנה אלהיך יהי עמך: ¹⁸וען המלך ויאמר אל-האשה אל-נא תכחי ממני דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר-נא אדני המלך: ¹⁹ויאמר המלך היד יואב אתך בכל-זאת ותען האשה ותאמר חיינפשך אדני המלך אם-אש | להמין ולהשמיל מכל אשר-דבר אדני המלך כי-עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל-הדברים האלה: ²⁰לבעבור סבב את-פני הדבר עשה עבדך יואב את-הדבר הזה ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את-כל אשר בארץ: ²¹ויאמר המלך אל-יואב הנה-נא עשיתי את-הדבר הזה ולך השב את-הנער את-אבשלום: ²²ויפול יואב אל-פניו ארצה וישתחו ויברך את-המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי-מצאתי חן בעיניך אדני המלך אשר-עשה המלך את-דבר עבדך: ²³ויקם יואב וילך גשורה ויבא את-אבשלום וירושלם: ²⁴ויאמר המלך יסב אל-ביתו ופני לא יראה ויסב אבשלום אל-ביתו ופני המלך לא ראה: ²⁵וכאבשלום לא-היה איש-יפה בכל-ישראל להלל מאד מכף רגלו ועד קדקדו לא-היה לו מום: ²⁶ובגלחו את-ראשו והיה מקף ימים | לימים אשר יגלח כי-כבד עליו וגלחו ושקל את-שער ראשו מאתים שקלים באבן המלך: ²⁷ויולדו לאבשלום שלושה בנים ובת אחת ושמה תמר היא היתה אשה יפת מראה: ²⁸וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני המלך לא ראה: ²⁹וישלח אבשלום אל-יואב לשלח אתו אל-המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה לבוא: ³⁰ויאמר אל-עבדיו ראו חלקת יואב אל-ידי ולדשם שערים לכו והציתוה: ³¹באש ויצתו עבדי אבשלום את-החלקה באש: ³¹ויקם יואב ויבא אל-אבשלום הביתה ויאמר אליו למה הציתו עבדך את-החלקה אשר-לי באש: ³²ויאמר אבשלום אל-יואב הנה שלחתי אליך | לאמר בא הנה ואשלחה אתך אל-המלך לאמר למה באתי מגשור טוב לי עד אני-שם ועתה אראה פני המלך ואם-יש-בני עון והמתני: ³³ויבא יואב אל-המלך ויגדלו ויקרא אל-אבשלום ויבא אל-המלך וישתחו לו על-אפיו ארצה לפני המלך וישק המלך לאבשלום: ³³

¹⁴:7 | שים | lemma = "שום" "He,Vqc" x-morph = "H7760a" strong =

¹⁴:11 | מהרבת | lemma = "רבה" "He,R:Vhc" x-morph = "m:H7235a" strong =

¹⁴:22 | עבדו | lemma = "עבד" "He,Ncmsc:Sp3ms" x-morph = "H5650" strong =

¹⁴:30 | והוצתיה | lemma = "יצת" "He,C:Vhq1cs:Sp3fs" x-morph = "c:H3341" strong =

Chapter 15

¹ויהי מאחרי כן ויעש לו אבשלום מרכבה וססים וחמשים איש רצים לפניו: ²והשכים אבשלום ועמד על-יד דרך השער והיה כל-האיש אשר-יהיה-לורייב לבוא אל-המלך למשפט ויקרא אבשלום אליו ויאמר אימזה עיר אתה ויאמר מאחד שבטי-ישראל עבדך: ³ויאמר אליו אבשלום ראה דברך טובים ונכתיים ושמע איוולת מאת המלך: ⁴ויאמר אבשלום מיישמיני שפט בארץ ועלי יבוא כל-איש אשר-יהיה-לורייב ומשפט והצדקתי: ⁵והיה בקרב-איש להשתחות לו ושלח את-ידו והחזיק לו ונשק לו: ⁶ויעש אבשלום כדבר הזה לכל-ישראל אשר-יבאו למשפט אל-המלך ויגנב אבשלום את-לב אנשי ישראל: ⁷ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל-המלך אלכה נא ואשלם את-נדרי אשר-נדתי ליהוה בחברון: ⁸כיי-נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם-יש-שוב: ⁹וישיבני יהוה ירושלם ועבדתי את-יהוה: ⁹ויאמר-לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה: ¹⁰וישלח אבשלום מרגלים בכל-שבטי ישראל לאמר כשמעכם את-קול השפך ואמרתם מלך אבשלום בחברון: ¹¹ואת-אבשלום הלכו מאתים איש מירושלם קראים והלכים לתמם ולא ידעו כל-דבר: ¹²וישלח אבשלום את-אחיתפל הגילוני יועץ דוד מעירו מגלה בזבח את-הזבתים והיה הקשר אמץ והעם הולך ורב את-אבשלום: ¹³ויבא המגיד אל-דוד לאמר הנה לב-איש ישראל אחרי אבשלום: ¹⁴ויאמר דוד לכל-עבדיו אשר-אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא-יתה-לנו פליטה מפני אבשלום מהרו ללכת וימהרו והשגנו והדיח עלינו את-הרעה והכה העיר לפי-חרב: ¹⁵ויאמרו עבדי-המלך אל-המלך ככל אשר-יבחר אדני המלך הנה עבדך: ¹⁶ויצא המלך וכל-ביתו וירגלו ויעזב המלך את עשר נשים פלגשים לשמר הבית: ¹⁷ויצא המלך וכל-העם ברגליו ויעמדו בית המרחק: ¹⁸וכל-עבדיו עברים על-ידו וכל-הכרתי וכל-הפלתי וכל-הגתים שש-מאות איש אשר-באו ברגלו מגת עברים על-פני המלך: ¹⁹ויאמר המלך אל-אתי הגתי למה תלך גם-אתה אתנו שוב ושב עם-המלך כי-נכחי אתה וגם-גלה אתה למקומך: ²⁰תמול | בואך והיום אני-עך: ²¹עמנו ללכת ואני הולך על אשר-אני הולך שוב והשב את-אחתיך עמר חסד ואמת: ²¹וען אתי את-המלך ויאמר חיי-יהוה וחי אדני המלך כי אם-במקום אשר יהיה-שם | אדני המלך אם-למות אם-לחיים כי-שם יהיה עבדך: ²²ויאמר דוד אל-אתי לך ועבר ויעבר אתי הגתי וכל-אנשיו וכל-הטף אשר אתו: ²³וכל-הארץ בוכים קול גדול וכל-העם עברים והמלך עבר בנחל קדרון וכל-העם עברים על-פני-דרך את-המדבר: ²⁴והנה גם-צדוק וכל-הלויים אתו נשאים את-ארון ברית האלהים ויצקו את-ארון האלהים ויעל אביתר עד-תם כל-העם לעבור מן-העיר: ²⁵ויאמר המלך לצדוק השב את-ארון האלהים העיר אם-אמצא חן בעיני יהוה והשבני והראני אתו ואת-נוה: ²⁶ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני יעשה-לי כאשר טוב בעיניו: ²⁷ויאמר המלך אל-צדוק הכהן הרואה אתה שבה העיר בשלום ואחימעץ בנך ויהונתן בן-אביתר שני בניכם אתכם: ²⁸ראו אנכי מתמהמה בערות: ²⁹המדבר עד בוא דבר מעמכם להגיד לי: ²⁹וישב צדוק ואביתר את-ארון האלהים ירושלם וישבו שם: ³⁰ודוד עלה במעלה הזיתים עלה | ובוכה וראש לו חפוי והוא הלך יחף וכל-העם אשר-אתו חפו איש ראשו ועלו עלה ובכה: ³¹ודוד הגיד לאמר אחיתפל בקשרים עם-אבשלום ויאמר דוד סכל-נא את-עצת אחיתפל יהוה: ³²ויהי דוד בא

עַד־הָרֹאשׁ אֲשֶׁר־יִשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לֵאלֹהִים וְהָנָה לְקִרְאָתוֹ חוּשֵׁי הָאָרֶץ קִרְוֵעַ כְּתַנְתּוֹ וְאָדְמָה עַל־רֹאשׁוֹ: ³³וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אִם עֲבַרְתָּ אֵתִי וְהִיָּתָ עָלַי לְמָשָׁל: ³⁴וְאִם־הָעִיר תִּשׁוּב וְאִמְרַתְּ לְאַבְשָׁלוֹם עַבְדְּךָ אֲנִי הַמֶּלֶךְ אֵהְיֶה עַבְדְּךָ וְאֲנִי מֵאֵד וְעַתָּה וְאֲנִי עַבְדְּךָ וְהִפְרַתָּה לִי אֶת עֲצַת אַחִיתֶפֶל: ³⁵וְהָלֹא עִמָּךְ שָׁם צָדוֹק וְאַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים וְהִזְיָה כָּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמַע מִבֵּית הַמֶּלֶךְ תִּגִּיד לְצָדוֹק וְלְאַבְיָתָר הַכֹּהֲנִים: ³⁶הִנֵּה־שָׁם עִמָּךְ שְׁנֵי בְנֵיהֶם אַחִיעֶזֶר וְיִהוֹנָתָן לְאַבְיָתָר וְשִׁלְחָתָם בְּיָדָם אֵלַי כְּל־דָּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁמָעוּ: ³⁷וַיָּבֹא חוּשֵׁי רַעַה דָּוִד הָעִיר וְאַבְשָׁלוֹם יָבֹא יְרוּשָׁלַם:

¹15:8 ישיב | lemma = "שוב" = "He,Vhi3ms" x-morph = "strong" = "H7725"

²15:20 אנוער | lemma = "נוע" = "He,Vqi1cs:Sp2ms" x-morph = "strong" = "H5128"

³15:28 בערבות | lemma = "עברה" = "He,R:Ncfpc" x-morph = "strong" = "b:H6160"

Chapter 16

¹וַיֵּד דָּוִד עֵבֶר מֵעַט מֵהָרֹאשׁ וְהָנָה צִיבָא נַעַר מִפִּי־בִשֵׁת לְקִרְאָתוֹ וְצָמַד חֲמָרִים חֲבָשִׁים וְעַל־יָהֶם מֵאֲתָיִם לַחֵם וּמֵאָה צְמוֹקִים וּמֵאָה קִיץ וְנֹבֵל יַיִן: ²וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־צִיבָא מֵה־אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר צִיבָא הַחֲמוּרִים לְבֵית־הַמֶּלֶךְ לְרֹכֵב וְהַלְחָם: ³וְהַקִּיץ לְאֶכּוֹל הַנְּעָרִים וְהַיַּיִן לְשִׁתּוֹת הַיַּעֲרָן: ⁴מִדְּבָר: ⁵וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ וְאֵיהָ בְּיָדְךָ וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל־הַמֶּלֶךְ הִנֵּה יוֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַם כִּי אָמַר הַיּוֹם יִשְׁיבוּ לִי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת מַמְלַכּוֹת אָבִי: ⁶וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְצִבָּא הִנֵּה לָךְ כָּל אֲשֶׁר לְמִפְי־בִשֵׁת וַיֹּאמֶר צִיבָא הַשְׁתַּחֲוִיתִי אֲמַצְיָתָן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ: ⁷וַיֹּבֵא הַמֶּלֶךְ דָּוִד עַד־בַּחֲוָרִים וְהָנָה מִשֵׁם אִישׁ יוֹצֵא מִמִּשְׁפַּחַת בֵּית־שָׁאוּל וְשִׁמוֹ שְׁמַעִי בֶן־גֵּרָא יוֹצֵא וּמִקֵּל: ⁸וַיִּסְקַל בְּאַבְנִים אֶת־דָּוִד וְאֶת־כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְכָל־הָעָם וְכָל־הַגְּבָרִים מִיַּמִּינוֹ וּמִשְׁמָלוֹ: ⁹וְכֹה־אָמַר שְׁמַעִי בְּקִלְלוֹ צָא צָא אִישׁ הַדְּמִים וְאִישׁ הַבְּלִיעַל: ¹⁰הַשִּׁיב עֲלֶיךָ יְהוָה כֹּל | דְּמִי בֵּית־שָׁאוּל אֲשֶׁר מִלְכָתָּ תַחַתוֹ: ¹¹וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת־הַמְּלוּכָה בְּיַד אַבְשָׁלוֹם בֶּן־נֹרְךָ כִּי אִישׁ דְּמִים אָתָּה: ¹²וַיֹּאמֶר אַבְיָשִׁי בֶן־צִרוּיָה אֶל־הַמֶּלֶךְ לָמָּה יִקְלַל הַכֶּלֶב הַמּוֹת הַזֶּה אֶת־אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֲעֲבֹרֶנָּה וְאִסִּירָה אֶת־רֹאשׁוֹ: ¹³וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מֵה־לִּי וְלָכֶם בְּנֵי צִרוּיָה כִּי: ¹⁴וַיִּקְלַל כִּי: ¹⁵וְהוּא אָמַר לוֹ קָלַל אֶת־דָּוִד וּמִי יֹאמֶר מְדוּעַ עֲשִׂיתָ כֵּן: ¹⁶וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־אַבְיָשִׁי וְאֶל־כָּל־עַבְדָּיו הִנֵּה בְנֵי אֲשֶׁר־יֹצֵא מִמֶּעִי מִבְּקֶשׁ אֶת־נַפְשִׁי וְאֶף כִּי־עָתָה בְּיַהֲדוּמִי הִנְחוּ לוֹ וַיִּקְלַל כִּי אֲמַר לוֹ יְהוָה: ¹⁷אֲוִלִי יִרְאֶה יְהוָה בְּעוֹנָי: ¹⁸וְהַשִּׁיב יְהוָה לִי טוֹבָה תַחַת קִלְלָתוֹ הַיּוֹם הַזֶּה: ¹⁹וַיִּלֶךְ דָּוִד וְאַנְשָׁיו בְּדָרָךְ ס וְשְׁמַעִי הֵלֵךְ בְּצֹלַע הַהָר לְעַמְתּוֹ הַלּוֹךְ וַיִּקְלַל וַיִּסְקַל בְּאַבְנִים לְעַמְתּוֹ וְעַפְרָן בְּעַפְרָן: ²⁰וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ עֵיפִים וַיִּנְפְּשׁ שָׁם: ²¹וְאַבְשָׁלוֹם וְכָל־הָעָם אִישׁ יִשְׂרָאֵל בָּאוּ יְרוּשָׁלַם וְאַחִיתֶפֶל אִתּוֹ: ²²וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא חוּשֵׁי הָאָרֶץ רַעַה דָּוִד אֶל־אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם לֹא אֶל־אַבְשָׁלוֹם יְתִי הַמֶּלֶךְ: ²³וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־חוּשֵׁי זֶה חֲסָדְךָ אֶת־רַעְךָ לָמָּה לֹא־הִלַּכְתָּ אֶת־רַעְךָ: ²⁴וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם לֹא כִּי אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה וְהָעָם הַזֶּה וְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל לֹא־: ²⁵וְהָיָה וְאִתּוֹ אֲשֶׁר: ²⁶וְהַשְׁנִית לְמִי אֲנִי אֶעֱבֹד הָלֹא לְפָנַי בְּנֹו כַּאֲשֶׁר עַבַדְתִּי לְפָנַי אָבִיךָ כֵּן אֵהְיֶה לְפָנֶיךָ: ²⁷וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל־אַחִיתֶפֶל הֲבֵן לָכֶם עֲצָה מֵה־נַּעֲשֶׂה: ²⁸וַיֹּאמֶר אַחִיתֶפֶל אֶל־אַבְשָׁלוֹם בּוֹא אֶל־פְּלִגְשִׁי אָבִיךָ אֲשֶׁר הֵינִי לְשִׁמּוֹר הַבַּיִת וְשִׁמַּע כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־נִבְאָשְׁתָּ אֶת־אָבִיךָ וְחָזְקוּ יָדַי כָּל־אֲשֶׁר אַתָּה: ²⁹וַיִּטֹּן לְאַבְשָׁלוֹם הָאֵהָל עַל־הַגֵּן וַיָּבֹא אַבְשָׁלוֹם אֶל־פְּלִגְשִׁי גִבּוֹי לְעֵינָי כָּל־יִשְׂרָאֵל: ³⁰וְעַצַת אַחִיתֶפֶל אֲשֶׁר יַעַץ בְּיָמִים הָהֵם כַּאֲשֶׁר יִשְׂאֵל־בְּדָבָר הָאֵלֹהִים כֵּן כָּל־עַצַת אַחִיתֶפֶל גַּם לְדָוִד גַּם לְאַבְשָׁלוֹם:

¹16:2 ולהלחם | lemma = "לחם" = "He,C:R:Td:Ncbsa" x-morph = "strong" = "c:l:d:H3899"

²16:8 תחתיו | lemma = "תחת" = "He,R:Sp3ms" x-morph = "strong" = "H8478"

³16:10 כה | lemma = "כה" = "He,R" x-morph = "strong" = "H3541"

⁴16:10 וכי | lemma = "כי" = "He,C:C" x-morph = "strong" = "c:H3588a"

⁵16:12 בעיני | lemma = "עין" = "He,R:Ncbsc:Sp1cs" x-morph = "strong" = "b:H5869"

⁶16:18 לא | lemma = "לא" = "He,Tn" x-morph = "strong" = "H3808"

Chapter 17

¹וַיֹּאמֶר אַחִיתֶפֶל אֶל־אַבְשָׁלוֹם אַבְחָרָה נָא שְׁנַיִם־עֶשֶׂר אֶלְפֵי אִישׁ וְאֶקְוֶמָה וְאֶרְדָּפָה אַחֲרֵי־דָוִד הַלַּיְלָה: ²וְאַבּוֹא עֲלָיו וְהוּא יִגַּל וְרַפָּה יָדָיִם וְהַחֲרַדְתִּי אֹתוֹ וְנָס כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְהִכִּיתִי אֶת־הַמֶּלֶךְ לְבָדוֹ: ³וְאִשְׁבָּה כָּל־הָעָם אֵלַיךְ כְּשׁוּב הַכֹּל הָאִישׁ אֲשֶׁר אִתָּה מִבְּקֶשׁ כָּל־הָעָם יִהְיֶה שְׁלוֹם: ⁴וַיִּישַׁר הַדְּבָר בְּעֵינָי אַבְשָׁלוֹם וּבְעֵינָי כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: ⁵וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם קָרָא נָא גַם לְחוּשֵׁי הָאָרֶץ וְנִשְׁמַעְמָה מֵה־בְּפוּי גַם־הוּא: ⁶וַיָּבֹא חוּשֵׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֵלָיו לֹא־אֲמַר כְּדָבָר הַזֶּה דְּבָר אַחִיתֶפֶל הַנַּעֲשֶׂה אֶת־דְּבָרוֹ אִם־אֵין אִתָּה דְּבָר: ⁷וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אֶל־אַבְשָׁלוֹם לֹא־טוֹבָה הָעֲצָה אֲשֶׁר־יַעַץ אַחִיתֶפֶל בְּפַעַם הַזֹּאת: ⁸וַיֹּאמֶר חוּשֵׁי אִתָּה! יָדַעְתָּ אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אֲנָשָׁיו כִּי גִבְרִים הָמָּה וּמְרִי נֶפֶשׁ הָמָּה כְּדָב שְׂכוֹל בְּשָׂדֶה וְאָבִיךָ אִישׁ מִלְחָמָה וְלֹא יִלְוֶנָה אִתָּה הָעָם: ⁹הִנֵּה עִתָּה הוֹאֲנִחָבָא בְּאֶתְתֵּי הַפְּחֹתִים אוֹ בְּאֶתְתֵּי הַמְּקוֹמוֹת וְהִזְיָה כִּנְפֵל בְּהֵם בְּתַחֲלָה וְשִׁמַּע הַשְׁמַע וְאָמַר הִיָּתָה מִגִּפָּה בְּעַם אֲשֶׁר אַחֲרַי אַבְשָׁלוֹם: ¹⁰וְהוּא גַם־בֶּן־חַיִל אֲשֶׁר לְבֹו כֶּלֶב הָאֵרִיָּה הַמָּס יָמָס כִּי־יִדַּע כָּל־יִשְׂרָאֵל כִּי־גִבּוֹר אָבִיךָ וּבְנֵי־חַיִל אֲשֶׁר אִתּוֹ: ¹¹כִּי יַעֲצָתִי הָאֶסְפִי יִסְפֵּךְ עֲלֶיךָ כָּל־יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד־בָּאָר שְׁבַע כְּחוֹל אֲשֶׁר־עַל־יָהִים לְרֹב וּפְנִיךָ הַלְכִים בְּקָרֶב: ¹²וְבָאֲנֹו אֲלֵיו בְּאֶחָד: ¹³הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר נִמְצְאוּ שָׁם וְנִחְנוּ עֲלָיו כַּאֲשֶׁר יַפֵּל הַטֵּל עַל־הָאֲדָמָה וְלֹא־נֹוֹתָר בָּו וּבְכָל־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אִתּוֹ גַּם־אֶחָד:

¹³ ואם אל-עיר יאסוף והשיאו כל-ישראל אל-העיר היא חבלים וסחבנו אתו עד-הנחל עד אשר-לא-נמצא שם גם-צרו: פ¹⁴ ויאמר אבשלום וכל-איש ישראל טובה עצת חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהנה צוה להפך את-עצת אחיתפל הטובה לבעבור הביא יהוה אל-אבשלום את-הרעה: ס¹⁵ ויאמר חושי אל-צדוק ואל-אביתר הכהנים קזאת וקזאת יעץ אחיתפל את-אבשלום ואת זקני ישראל וקזאת וקזאת יעצתי אני: ¹⁶ ועתה שלחו מהרה והגידו לדוד לאמר אל-תלן הלילה בערבות המדבר וגם עבור תעבור פן יבלע למלך ולכל-העם אשר אתו: ¹⁷ ויהונתן ואחיעזר עמדים בעיר-רגל והלכה השפחה והגידה להם והם ילכו והגידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה: ¹⁸ וירא אתם נער ויגד לאבשלום וילכו שניהם מהרה ויבאו | אל-בית-איש בבחורים ולו באר בחצרו וירדו שם: ¹⁹ ותקח האשה ותפרש את-המסך על-פני הבאר ותשטח עליו הרפות ולא נודע דבר: ²⁰ ויבאו עבדי אבשלום אל-האשה הביתה ויאמרו איה אחיעזר ויהונתן ותאמר להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושלם: ס²¹ ויהי | אחרי לכתם ויעלו מהבאר וילכו ויגדו למלך דוד ויאמרו אל-דוד קומו ועברו מהרה את-המים כי-ככה יעץ עליכם אחיתפל: ²² ויקם דוד וכל-העם אשר אתו ויעברו את-הירדן עד-אור הבקר עד-אחד לא נעדר אשר לא-עבר את-הירדן: ²³ ואחיתפל ראה כי לא נעשתה עצתו ויחבש את-החמור ויקם וילך אל-ביתו אל-עירו ויצו אל-ביתו ויחנק וימת ויקבר בקבר אביו: ס²⁴ ודוד בא מחגימה ואבשלום עבר את-הירדן הוא וכל-איש ישראל עמו: ²⁵ ואת-עמשא שם אבשלום תחת יואב על-הצבא ועמשא בן-איש ושמו יתרא הישראלי אשר-בא אל-אביגיל בת-נחש אחות צרויה אם יואב: ²⁶ ויחן ישראל אבשלום ארץ הגלעד: ס²⁷ ויהי כבוא דוד מחגימה ושביו בן-נחש מרבית בני-עמו ומכיר בן-עמיאל מלא דבר וברזלי הגלעדי מרגלים: ²⁸ משכב וספות וכלי יוצר וחסים ושערים וקמח וקלי ופול ועדשים וקלי: ²⁹ ודבש וחמאה וצאן ושפות בקר הגישו לדוד ולעם אשר-אתו לאכול כי אמרו העם רעב ועיף וצמא במדבר:

11/17:12 באחת | lemma="אחד" = "He,R:Acfsc" x-morph="strong="b:H0259"

Chapter 18

¹ ויפקד דוד את-העם אשר אתו וישם עליהם שרי אלפים ושרי מאות: ² וישלח דוד את-העם השלשית ביד-יואב והשלשית ביד אבישי בן-צרויה אתי יואב והשלשית ביד אתי הגתי ס ויאמר המלך אל-העם יצא אצא גם-אני עמכם: ³ ויאמר העם לא תצא כי אם-נס נוס לא-ישימו אלינו לב ואם-ימתו חצינו לא-ישימו אלינו לב כי-עתה כמנו עשרה אלפים ועתה טוב כי-תהיה-לנו מעיר לעזור: ס⁴ ויאמר אליהם המלך אשר-יטב בעיניכם אעשה ויעמד המלך אל-יד השער וכל-העם יצאו למאות ולא-לפים: ⁵ ויצו המלך את-יואב ואת-אבישי ואת-אתי לאמר לאטלי לנער לאבשלום וכל-העם שמעו בצות המלך את-כל-השרים על-דבר אבשלום: ⁶ ויצא העם השדה לקראת ישראל ותהי המלחמה ביצר אפרים: ⁷ וינגפו שם עם ישראל לפני עבדי דוד ותהי-שם המגפה גדולה ביום ההוא עשרים אלף: ⁸ ותהי-שם המלחמה נפצת: ⁹ על-פני כל-הארץ וירב היער לאכל בעם מאשר אכלה החרב ביום ההוא: ¹⁰ ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד ואבשלום רכב על-הפרד ויבא הפרד תחת שובך האלה הגדולה ויחזק ראשו באלה ויתן בין השמים ובין הארץ והפרד אשר-תחתיו עבר: ¹¹ וירא איש אחד ויגד ליואב ויאמר הנה ראיתי את-אבשלום תלוי באלה: ¹² ויאמר יואב לאיש המגיד לו והנה ראית ומדוע לא-הכיתו שם ארצה ועלי לתת לך עשרה כסף וחגרה אחת: ¹³ ויאמר האיש אל-יואב ולוא ¹⁴ אנכי שקל על-כפי אלף כסף לא-אשלח ידי אל-בן-המלך כי באזינו צוה המלך אתך ואת-אבישי ואת-אתי לאמר שמרו-מי בנער באבשלום: ¹⁵ אדעשיתי בנפשי ¹⁶ שקר וכל-דבר לא-יכתד מן-המלך ואתה תתיצב מנגד: ¹⁷ ויאמר יואב לא-יכן אחילה לפניך ויקח שלשה שבטים בכסף ויתקעם בלב אבשלום עודנו חי בלב האלה: ¹⁸ ויסבו ושרה נערים נשאי כלי יואב ויכו את-אבשלום וימיתו: ¹⁹ ויתקע יואב בשפר וישב העם מרדף אחרי ישראל כי-חשך יואב את-העם: ²⁰ ויקחו את-אבשלום וישליכו אתו ביער אל-הפחת הגדול ויצבו עליו גל-אבנים גדול מאד וכל-ישראל נסו איש לאלהו: ס²¹ ואבשלום לקח ויצב-לו בחייו ²² את-מצבת אשר בעמק-המלך כי אמר אינלי בן בעבור הזכיר שמי ויקרא למצבת על-שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה: ס²³ ואחיעזר בן-צדוק אמר ארצה נא ואבשרה את-המלך כי-שפטן יהוה מיד איביו: ²⁴ ויאמר לו יואב לא איש בשרה אתה היום הזה ובשרת ביום אתה והיום הזה לא תבשר כי-על בן-המלך מת: ²⁵ ויאמר יואב לכושי לך הגד למלך אשר ראית וישתחו כושי ליואב וירץ: ²⁶ ויסף עוד אחיעזר בן-צדוק ויאמר אל-יואב יהי מה ארצה-נא גם-אני אחרי הכושי ויאמר יואב למה-זה אתה רץ בני ולכה אין-בשורה מצאת: ²⁷ ויהי-מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ אחיעזר דרך הכרן ויעבר את-הכושי: ²⁸ ודוד יושב בין-שני השערים וילך הצפה אל-גג השער אל-החומה וישא את-עיניו וירא והנה-איש רץ לבדו: ²⁹ ויקרא הצפה ויגד למלך ויאמר המלך אם-לבדו בשורה בפיו וילך הלך וקרב: ³⁰ וירא הצפה איש-אחר רץ ויקרא הצפה אל-השער ויאמר הנה-איש רץ לבדו ויאמר המלך גם-זה מבשר: ³¹ ויאמר הצפה ראה את-מרוצת הראשון כמרוצת אחיעזר בן-צדוק ויאמר המלך איש-טוב זה ואל-בשורה טובה יבוא: ³² ויקרא אחיעזר ויאמר אל-המלך שלום וישתחו למלך לאפיו ארצה ס ויאמר ברוך יהוה אלהיך אשר סגר את-האנשים אשר-נשאו את-ידיך באדני המלך: ³³ ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום ויאמר אחיעזר ראיתי ההמון הגדול לשלח את-עבד המלך יואב ואת-עבדך ולא ידעתי מה: ³⁴ ויאמר המלך סב התיצב כה ויסב ויעמד: ³⁵ והנה הכושי בא ויאמר הכושי יתבשר אדני המלך כי-שפטך יהוה היום מיד כל-הקמים עליך: ס³⁶ ויאמר המלך אל-הכושי השלום לנער לאבשלום ויאמר הכושי יהיו כנער איבי אדני המלך וכל אשר-קמו עליך לרעה: ס³⁷ 19

³³ (19:1) וירגז המלך ויעל על-עלית השער ויברך וכה | אמר בלכתו בני אבשלום בני בני אבשלום מיתן מותי אני תחתיו אבשלום בני בני:

11|18:3 לעזר | lemma="עזר" x-morph="He,R:Vhc" strong="l:H5826"
 12|18:8 נפצית | lemma="פּוץ" x-morph="He,VNsfpa" strong="H6327a"
 13|18:12 ולא | lemma="לא" x-morph="He,C:Tn" strong="c:H3808"
 14|18:13 בנפשו | lemma="נפש" x-morph="He,R:Ncbssc:Sp3ms" strong="b:H5315"
 15|18:17 לאהליו | lemma="אהל" x-morph="He,R:Ncmssc:Sp3ms" strong="l:H0168"
 16|18:18 בחיו | lemma="חיו" x-morph="He,R:Ncmssc:Sp3ms" strong="b:H2416e"

Chapter 19

(2)1 ויגד ליואב הנה המלך בכה ויתאבל על־אבשלם: (3)2 ותהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל־העם כי־שמע העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על־בנו: (4)3 ויתגנב העם ביום ההוא לבוא העיר כאשר יתגנב העם הנכלמים בנוסם במלחמה: (5)4 והמלך לאט את־פניו ויצעק המלך קול גדול בני אבשלום אבשלום בני בני: (6)5 ויבא יואב אל־המלך הבית ויאמר הבשת היום את־פני כל־עבדך הממלטים את־נפשך היום ואת נפש בניך ובנתך ונפש נשיך ונפש פלגשיך: (7)6 לאהבה את־שנאיך ולשנא את־אהביך כי | הגדת היום כי אין לך שנים ועבדים כי | ידעתי היום כי ל־11 אבשלום חי וכלנו היום מתים כי־אז ישר בעיניך: (8)7 ועתה קום צא ודבר על־לב עבדך כי ביהוה נשבעתי כי אינך יוצא אם־יליו איש אתך הלילה ורעה לך זאת מכל־הרעה אשר־באה עליך מנעריך עד־עתה: (9)8 ויקום המלך וישב בשער ולכל־העם הגידו לאמר הנה המלך יושב בשער ויבא כל־העם לפני המלך וישאל נס איש לאהליו: (10)9 ויהי כל־העם נדון בכל־שבטי ישראל לאמר המלך הצילנו | מכף אויבנו והוא מלטנו מכף פלשתים ועתה ברח מן־הארץ מעל אבשלום: (11)10 ואבשלום אשר משחנו עלינו מת במלחמה ועתה למה אתם מחרשים להשיב את־המלך: (12)11 והמלך דוד שלח אל־צדוק ואל־אבייתר הכהנים לאמר דברו אל־זקני יהודה לאמר למה תהיו אחרנים להשיב את־המלך אל־ביתו ודבר כל־ישראל בא אל־המלך אל־ביתו: (13)12 אתי אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהיו אחרנים להשיב את־המלך: (14)13 ולעמשא תמרו הלוא עצמי ובשרי אתה כה יעשה־לי אלהים וכה יוסיף אם־לא שר־צבא תהיה לפני כל־הימים תחת יואב: (15)14 ויט את־לבו כל־איש־יהודה כאיש אחד וישלחו אל־המלך שוב אתה וכל־עבדך: (16)15 וישב המלך ויבא עד־הירדן ויהודה בא הגלגלה ללכת לקראת המלך להעביר את־המלך את־הירדן: (17)16 וימהר שמעי בן־גרא בן־הימיני אשר מבחורים וירד עם־איש יהודה לקראת המלך דוד: (18)17 ואלף איש עמו מבנימין וצבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרים עבדיו אתו וצלחו הירדן לפני המלך: (19)18 ועברה העברה לעביר את־בית המלך ולעשות הטוב בעיניו: (20)19 ושמעי בן־גרא נפל לפני המלך בעברו בירדן: (20)19 ויאמר אל־המלך אלי־חשב־לי אדני עון ואל־תזכר את אשר העונה עבדך ביום אשר־יצא אדני־המלך מירושלם לשום המלך אל־לבו: (21)20 כי ידע עבדך כי אני חטאתי והנה־באתי היום ראשון לכל־בית יוסף לרדת לקראת אדני המלך: (22)21 ויען אבישי בן־צרויה ויאמר התחת זאת לא יומת שמעי כי קלל את־משיח יהוה: (23)22 ויאמר דוד מה־לי ולכם בני צרויה כ־יתיהירלי היום לשטן היום יומת איש בישראל כי הלא ידעתי כי היום אני־מלך על־ישראל: (24)23 ויאמר המלך אל־שמעי לא תמות וישבע לו המלך: (25)24 ומפגשת בן־שאול ירד לקראת המלך ולא־עשה רגליו ולא־עשה שפמו ואת־בגדיו לא כבס למן־היום לכת המלך עד־היום אשר־בא בשלום: (26)25 ויהי כי־בא ירושלם לקראת המלך ויאמר לו המלך למה לא־הלכת עמי מפיבשת: (27)26 ויאמר אדני המלך עבדי רמני כי־אמר עבדך אחבשה־לי החמור וארכב עליה ואלך את־המלך כי פסח עבדך: (28)27 וירגל בעבדך אל־אדני המלך ואדני המלך כמלאך האלהים ועשה הטוב בעיניך: (29)28 כי לא היה כל־בית אבי כי אם־אנשי־מות לאדני המלך ותשת את־עבדך באכלי שלחן ומה־יש־לי עוד צדקה ולזעק עוד אל־המלך: (30)29 ויאמר לו המלך למה תדבר עוד דברך אמרתי אתה וצבא תחלקו את־השדה: (31)30 ויאמר מפיבשת אל־המלך גם את־הכל יקח אחרי אשר־בא אדני המלך בשלום אל־ביתו: (32)31 וברזלי הגלעדי ירד מרגלים ויעבר את־המלך הירדן לשלחו את־הירדן: (33)32 וברזלי זקן מאד בן־שמנים שנה והוא־כלכל את־המלך בשיבתו במחנים כי־איש גדול הוא מאד: (34)33 ויאמר המלך אל־ברזלי אתה עבר אתי וכלכלתי אתך עמדי בירושלם: (35)34 ויאמר ברזלי אל־המלך כמה ימי שני חיי כי־אעלה את־המלך ירושלם: (36)35 בן־שמנים שנה אנכי היום האדע | בין־טוב לרע אם־יטעם עבדך את־אשר אכל ואת־אשר אשתה אם־אשמע עוד בקול שרים ושרות ולמה יהיה עבדך עוד למשא אל־אדני המלך: (37)36 כמעט יעבר עבדך את־הירדן את־המלך ולמה יגמלני המלך הגמולה הזאת: (38)37 ישב־נא עבדך ואמת בעירי עם קבר אבי ואמי והנה | עבדך כמהם יעבר עם־אדני המלך ועשה־לו את אשר־טוב בעיניך: (39)38 ויאמר המלך אתי יעבר כמהם ואני אעשה־לו את־הטוב בעיניך וכל אשר־תבחר עלי אעשה־לך: (40)39 ויעבר כל־העם את־הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזלי ויברכהו וישב למקומו: (41)40 ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וכל־עם יהודה העבירו את־המלך: (42)41 וגם חצי עם ישראל: (42)41 והנה כל־איש ישראל באים אל־המלך ויאמרו אל־המלך מדוע גנבך אחינו איש יהודה ויעברו את־המלך ואת־ביתו את־הירדן וכל־אנשי דוד עמו: (43)42 ויען כל־איש יהודה על־איש ישראל כי־קרוב המלך אלי ולמה זה חרה לך על־הדבר הזה האכול אכלנו מן־המלך אם־נשאת נשא לנו: (44)43 ויען איש־ישראל את־איש יהודה ויאמר עשר־ידות לי במלך וגם־בדוד אני ממך ומדוע הקלתיני ולא־היה דברי ראשון לי להשיב את־מלכי ויקש דבר־איש יהודה מדבר איש ישראל: (44)43 ויען

11|19:6 לא | lemma="לא" x-morph="He,Tn" strong="H3808"

19:18 ² בעינו | lemma = "עין" x-morph = "He,R:Ncbcs:Sp3ms" strong = "b:H5869a"
 19:31 ³ בירדן | lemma = "ירדן" x-morph = "He,R:Np" strong = "b:H3383"
 19:40 ⁴ ויעברו | lemma = "עבר" x-morph = "He,C:Vqw3mp" strong = "c:H5674a" x-morph = "He,C:Vqw3mp" strong = "H0854"
 lemma = "מלך" x-morph = "He,R" strong = "d:H4428" x-morph = "He,Td:Ncmsa"

Chapter 20

¹ ושם נקרא איש בליעל ושמו שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע בשפר ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבניישי איש לאהליו וישאלו
² ויעל כלאיש ישראל מאחרי דוד אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן ועד ירושלים: ³ ויבא דוד אל ביתו וירושלם ויקח
 המלך את עשר נשים | פלגשים אשר הניח לשמר הבית ויתנם בית משמרת ויכלכלם ואליהם לאבא ותהיינה צרות עד יום מתן
 אלמנות חיותם: ⁴ ויאמר המלך אל עמשא הזקנה לי אתי איש יהודה שלשת ימים ואתה פה עמד: ⁵ וילך עמשא להזעיק את יהודה ויחזר
 מן המועד אשר יעדו: ⁶ ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי אדניך ורדף אחריו פרמצא לו
 ערים בצרות והציל עינו: ⁷ ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתי והפלתי וכל הגברים ויצאו מירושלם לרדף אחרי שבע בן בכרי: ⁸ הם
 עם האבן הגדולה אשר בגבעון ועמשא בא לפניו ויאב חגור | מדו לבשו ועלו: ⁹ חגור חרב מצמדת על מתניו בתעלה והוא יצא
 ותפל: ¹⁰ ויאמר יואב לעמשא השלום אתה אחי ותחז יד ימיני ויאב בזקן עמשא לנשק לו: ¹¹ ועמשא לא נשמר בחרב | אשר ביד יואב
 ויכהו בה אל החמש וישפר מעיו ארצה ולא שנה לו וימתו ויואב ואבישי אחיו רדף אחרי שבע בן בכרי: ¹² ואיש עמד עליו מנערי יואב
 ויאמר מי אשר חפץ ביואב ומי אשר לדוד אחרי יואב: ¹³ ועמשא מתגלל בדם בתוך המסלה וירא האיש כי עמד כל העם ויסב את עמשא
 מן המסלה השדה וישלך עליו בגד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד: ¹⁴ כאשר הגה מן המסלה עבר כל איש אחרי יואב לרדף אחרי שבע
 בן בכרי: ¹⁵ ויעברו בכל שבטי ישראל אבלה ובית מעכה וכל הברים ס ויקהלו: ¹⁶ ויבאו אף אחריו: ¹⁷ ויבאו עליו באבלה בית המעכה
 וישפכו סללה אליהו ויתעמד בחל וכל העם אשר אתיו יואב משחיתם להפיל החומה: ¹⁸ ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו שמעו
 אמרו נא אל יואב קרב עדה הנה ואדברה אליך: ¹⁹ ויקרב אליה ותאמר האשה אתה יואב ויאמר אני ותאמר לו שמע דברי אמתך ויאמר
 שמע אנכי: ²⁰ ותאמר לאמר דבר וידברו בראשנה לאמר שאל ישאלו באבל וכן התמו: ²¹ אנכי שלמי אמוני ישראל אתה מבקש להמית עיר
 ואם בישראל למה תבלע נחלת יהוה: ²² ויען יואב ויאמר חלילה חלילה לי אם אבצע ואם אשחית: ²³ לא יכן הדבר כי איש מהר אפרים
 שבע בן בכרי שמו נשא ידו במלך בדוד תנודתו לבדו ואלכה מעל העיר ותאמר האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך בעד החומה:
²⁴ ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו את ראש שבע בן בכרי וישלכו אל יואב ויתקע בשופר ויצאו מעל העיר איש לאהליו ויואב
 שב וירושלם אל המלך: ²⁵ ויואב אל כל הצבא ישראל ובניה בן יהוידע על הכרת: ²⁶ ועל הפלתי: ²⁷ ואדרם על המס ויהושפט בן אחילוד
 המזכיר: ²⁸ וישוא: ²⁹ ספר וצדוק ואביתר כהנים: ³⁰ וגם עירא היארי היה כהן לדוד:

20:5 ¹ ויחר | lemma = "אחר" x-morph = "He,C:Vhw3ms" strong = "c:H0309"

20:8 ² ועליו | lemma = "על" x-morph = "He,C:R:Sp3ms" strong = "c:H5921a"

20:14 ³ ויקלהו | lemma = "קהל" x-morph = "He,C:VNW3mp" strong = "c:H6950"

20:23 ⁴ הכרו | lemma = "כרי" x-morph = "He,Td:Ngmsa" strong = "d:H3746"

20:25 ⁵ ושיא | lemma = "שוא" x-morph = "He,C:Np" strong = "c:H7864"

Chapter 21

¹ ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנה אחרי שנה ויבקש דוד את פני יהוה ס ויאמר יהוה אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית
 את הגבענים: ² ויקרא המלך לגבענים ויאמר אליהם והגבענים לא מבני ישראל המה כי אם מיתר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש
 שאול להכתם בקנאתו לבני ישראל ויהודה: ³ ויאמר דוד אל הגבענים מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את נחלת יהוה: ⁴ ויאמרו לו
 הגבענים אין לנו: ⁵ כסף וזהב עם שאול ועם ביתו ואין לנו איש להמית בישראל ויאמר מה אתם אמרים אעשה לכם: ⁶ ויאמרו אל המלך
 האיש אשר כלנו ואשר דמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל גבול ישראל: ⁷ ויתן לנו: ⁸ שבעה אנשים מבניו והוקענום ליהוה בגבעת שאול בתיר
 יהוה ס ויאמר המלך אני אתו: ⁹ ויחמל המלך על מפייבשת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן בן שאול:
¹⁰ ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול את ארמוני ואת מפכשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל
 בן ברזלי המחלתי: ¹¹ ויתנם ביד הגבענים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתם: ¹² ויחז והם: ¹³ המתו בימי קציר בראשנים בתחלת: ¹⁴ קציר
 שערים: ¹⁵ ותקח רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור מתחלת קציר עד נתרמים עליהם מן השמים ולא נתנה עוף השמים לנוח
 עליהם יומם ואת חית השדה לילה: ¹⁶ ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלגש שאול: ¹⁷ וילך דוד ויקח את עצמות שאול
 ואת עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יביש גלעד אשר גנבו אתם מרתב בית שן אשר תלום: ¹⁸ שם הפלשתים ביום הכות פלשתים
 את שאול בגלבע: ¹⁹ ויעל משם את עצמות שאול ואת עצמות יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים: ²⁰ ויקברו את עצמות שאול
 ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקבר קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחרי: ²¹ כ: ²² ותהי עוד מלחמה לפלשתים

את־ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את־פֿלשתים ויערף דוד: ¹⁶ וישבֿו¹⁷ בנב אשר | בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את־דוד: ¹⁷ ויעזרו־לו אבישי בן־צרויה וכן את־הפלשתים ומיתהו אָז נשבעו אנשי־דוד לו לאמר לא־תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את־נר ישראל: ¹⁸ ויהי אחר־יכן ותהיעוד המלחמה בגוב עם־פֿלשתים אָז הכה סבכי החשתי את־סף אשר בילדי הרפה: ¹⁹ ותהיעוד המלחמה בגוב עם־פֿלשתים וכן אלחנן בן־יערי ארגים בית הלחמי את גלית הגיתי ועץ חניתו כמנור ארגים: ²⁰ ותהיעוד מלחמה בגת ויהי | איש מדין¹⁸ ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגם־הוא ילד הרפה: ²¹ ויחרף את־ישראל ויכהו והונתן בן־שמעו¹⁹ אתי דוד: ²² את־ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד־דוד וב־יד עבדיו: ^פ

11/21:4 לוי | lemma="strong=" | "x-morph=" He,R:Sp1cs

12/21:6 יתן | lemma="strong=" H5414 "x-morph=" He,VQj3ms

13/21:9 שבעתים | lemma="strong=" H7651 "x-morph=" He,Acfda "שבע

14/21:9 והמה | lemma="strong=" c:H1992 "x-morph=" He,C:Pp3mp הם

15/21:9 תחלת | lemma="strong=" H8462 "x-morph=" He,Ncfsc "תחלה

16/21:12 תלאום | lemma="strong=" H8518 "x-morph=" He,Vqp3cp:Sp3mp תלה

17/21:16 וישבו | lemma="strong=" c:H3430 "x-morph=" He,C:Np "ישבו בנב

18/21:20 מדון | lemma="strong=" H4055 "x-morph=" He,Ncfpa "מד

19/21:21 שמעה | lemma="strong=" H8093 "x-morph=" He,Np "שמעו

Chapter 22

¹ וידבר דוד ליהוה את־דברי השירה הזאת ביום הציל יהוה אתו מכף כל־איביו ומכף שאול: ² ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפלט־י: ³ אלהי צורי אססה־בו מגיז וקרן ישעי משגבי ומנוסי משלעי מחמס תשעני: ⁴ מהלל אקרא יהוה ומאיבי אושע: ⁵ כי אפפני משברי־מות נחלי בליעל יבעתני: ⁶ חבלי שאול סבני קדמני מקשי־מות: ⁷ בצר־לי אקרא יהוה ולא־אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושוועתי באזני: ⁸ ותגעש^{11/21} ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כ־יחרה לו: ⁹ עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו: ¹⁰ ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו: ¹¹ וירכב על־כרוב ויערף וירא על־כנפ־רוח: ¹² וישת תשך סביבתיו סכות חשרת־מים עבי שחקים: ¹³ מנגה נגדו בערו גחלי־אש: ¹⁴ ירעם מ־שמים יהוה ועליון יתן קולו: ¹⁵ וישלח חצים ויפיצם ברק ויהמם: ¹⁶ ויראו אפקי ים יגלו מסדות תבל בגערת יהוה מנשמת ווח אפו: ¹⁷ ישלח ממרום יקחני ימשני ממים רבים: ¹⁸ יצילני מאיבי עז משנאי כי אמצו ממני: ¹⁹ יקדמני ביום ויהי יהוה משען לי: ²⁰ ויצא למרחב אתי ויחלצני כ־יחפץ בי: ²¹ יגמלני יהוה כצדקתי כבר יד־ישיב לי: ²² כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי: ²³ כי כל־משפטיו^{14/21} לנגדי וחקתיו לא־אסור ממנה: ²⁴ ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: ²⁵ וישב יהוה לי כצדקתי כברי לנגד עיניו: ²⁶ עם־חסיד תתחסד עם־גבור תמים תתם: ²⁷ עם־נבֿר תתבֿר ועם־עקש תתפל: ²⁸ ואת־עם עני תושיע ועיניך על־רמים תשפיל: ²⁹ כ־אתה נירי יהוה ויהוה יגיע חשקי: ³⁰ כי בכה ארוץ גדוד באלהי אדלג־שור: ³¹ האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו: ³² כי מי־אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו: ³³ האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכי: ³⁴ משנה רגלי: ³⁵ כאילות ועל במותי יעמדני: ³⁵ מלמד יד־י למלחמה ונחת קשת־נחושה זרעתי: ³⁶ ותתן־לי מגן ישעך וענתך תרבני: ³⁷ תרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי: ³⁸ ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד־כלותם: ³⁹ ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי: ⁴⁰ ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני: ⁴¹ ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם: ⁴² ישעו ואין משיע אלי־יהוה ולא ענם: ⁴³ ואשחקם כעפ־רארץ כטיט־חוצות אדקם ארקעם: ⁴⁴ ותפלטני זריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא־ידעתי יעבדני: ⁴⁵ בני נכר יתכחשו־לי לשמוע אָזן ישמעו לי: ⁴⁶ בני נכר יבלו ויחגרו ממסגרותם: ⁴⁷ ח־יהוה ובורך צורי ויִרם אלהי צור ישעי: ⁴⁸ האל הנתן נקמת לי ומוריד עמים תחתני: ⁴⁹ ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני: ⁵⁰ על־כן אודך יהוה בגוים ולשמך אָזמר: ⁵¹ מגדיל^{17/21} ישועות מלכּו ועשה־חסד למשיחו לְדוד ולזרעו עד־עולם: ^פ

11/22:8 ויתגעש | lemma="strong=" c:H1607 "x-morph=" He,C:Vtw3ms "געש

12/22:8 ותגעש | lemma="strong=" c:H1607 "x-morph=" He,C:Vtw3fs "some manuscripts read געש

13/22:15 ויהם | lemma="strong=" c:H2000 "x-morph=" He,C:Vqw3ms "המם

14/22:23 משפטו | lemma="strong=" H4941 "x-morph=" He,Ncmssc:Sp3ms "משפט

15/22:33 דרכו | lemma="strong=" H1870 "x-morph=" He,Ncbssc:Sp3ms "דרך

16/22:34 רגליו | lemma="strong=" H7272 "x-morph=" He,Ncfdc:Sp3ms "רגל

17/22:51 מגדול | lemma="strong=" H4026 "x-morph=" He,Vhrmsc "מגדל

יהודה באר שבע: ⁸וישטו בכל־הארץ ויבאו מקצה תשעה חדשים ועשרים יום וירושלם: ⁹ויתן יואב את־מספר מפקד־העם אל־המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש־חיל שלף חרב ואיש יהודה חמש־מאות אלף איש: ¹⁰ויך לב־דוד אתו אחרי־כן ספר את־העם ס ויאמר דוד אל־יהוה חטאתי מאד אשר עשיתי ועתה יהוה העב־נא את־עון עבדך כי נסכלתי מאד: ¹¹ויקם דוד בבקר פ ודבר־יהוה היה אל־גד הנביא חזה דוד לאמר: ¹²הלוך ודברת אל־דוד כה אמר יהוה שלש אנכי נוטל עליך בחר־לך אחת־מהם ואעשה־לך: ¹³ויבא־גד אל־דוד ויגד־לו ויאמר לו התבוא לך שבע שנים | רעב | בארץ אם־שלשה חדשים נסך לפני־צריך והוא רדפך ואם־היות שלשת ימים דבר בארץ עתה דע וראה מה־אשיב שלחי דבר: ¹⁴ויאמר דוד אל־גד צר־לי מאד נפלה־נא בי־יהוה כ־רבים רחמו: ¹⁵ויבד־אדם אל־אפלה: ¹⁵ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד־עת מועד וימת מן־העם מֶדֶן ועד־באר שבע שבעים אלף איש: ¹⁶וישלח ידו המלאך | ירושלם לשחתה וינחם יהוה אל־הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה היה עם־גֶרֶן הארונה: ¹⁷היבסי: ¹⁷ויאמר דוד אל־יהוה בראתו | את־המלאך | המכה בעם ויאמר הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתי ואלה הצאן מה עשו תהי נא ידך בי ובבית אבי: ¹⁸ויבא־גד אל־דוד ביום ההוא ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגֶרֶן ארונה: ¹⁹היבסי: ¹⁹ויעל דוד כדבר־גֶד כאשר צוה יהוה: ²⁰וישקף ארונה וירא את־המלך ואת־עבדיו עברים עליו ויצא ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה: ²¹ויאמר ארונה מדוע בא אדני־המלך אל־עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את־הגֶרֶן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה מעל העם: ²²ויאמר ארונה אל־דוד יקח ויעל אדני המלך הטוב בעיניו: ²⁴ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים: ²³הכל נתן ארונה המלך למלך ס ויאמר ארונה אל־המלך יהוה אלהיך ירצך: ²⁴ויאמר המלך אל־ארונה לא כִּי־קִנֹּו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את־הגֶרֶן ואת־הבקר בכסף שקלים חמשים: ²⁵ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל:

¹¹24:14 רחמיו | lemma="He,Ncmpc:Sp3ms" x-morph="He,Ncmpc:Sp3ms" strong="H7356b"

¹²24:16 הארונה | lemma="He,Td:Np" x-morph="He,Td:Np" strong="d:H0728"

¹³24:18 ארניה | lemma="He,Np" x-morph="He,Np" strong="H0728"

¹⁴24:22 בעינו | lemma="He,R:Nbsc:Sp3ms" x-morph="He,R:Nbsc:Sp3ms" strong="b:H5869a"

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org

Clint Yale

Dr. Maurice A. Robinson

Ulrik Sandborg-Petersen

Door43 World Missions Community